

నవతరంగం

Posted: Jan 7th, 08 by వెంకట్

నవతరంగం
24 ఫ్రేములు, 64 కళలు...

తెలుగు సినిమా పరిశ్రమ మొదలయ్యి ఇప్పటికి

75 సంవత్సరాలు అయ్యింది. సినిమా అనే

ప్రక్రియ వాడుకతో ఉన్న ప్రతిదేశంలోనూ

సినిమాతోపాటు, సినిమాకి సంబంధించిన వ్యాస

రచన కూడా బాగానే జరుగుతుంది. కానీ మన రాష్ట్రంలో 75 సంవత్సరాల చరిత్రతో సినిమా గురించి ఎన్ని మంచి పుస్తకాలు ప్రచురించబడ్డాయో తెలియదు కానీ తెలుగు చిత్రసీమలో సినిమా గురించి వ్రాసిన విశ్లేషణా వ్యాసంగం యొక్క కొరత మాత్రం కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తుంది. చాలా చోట్ల (పత్రికల్లో, బ్లాగుల్లో, వెబ్ సైట్లలో) సినిమాల గురించి వ్రాయబడుతున్నప్పటికీ అంతా మొక్కుబడి వ్యవహారం లానే అనిపిస్తుంది. ప్రపంచంలోని ఎన్నో దేశాలకు చెందిన సినిమాలు నానాటికీ నవీన పద్ధతులతో వికసిస్తున్నాయి. మన తెలుగు సినిమా కూడా విశ్వ విఖ్యాతి గాంచాలంటే మనకి మంచి సినిమాలతో పాటు ప్రపంచ సినిమాలో నేడు ఏర్పడుతున్న నవీన పద్ధతులను తెలియచేసే పత్రిక అవసరం ఎంతో వుంది. అలాగే గతంలో వచ్చిన అద్భుత కళాఖండాలను పరిచయంచేస్తూ వాటి ద్వారా నేర్చుకోగలిగిన అంశాలను తెలియచేసే పత్రిక యొక్క ఆవశ్యకత ఇప్పుడు వుంది.

పది పదిహేనేళ్ళక్రితం కేవలం డబ్బున్న వాళ్ళకు మాత్రమే అందుబాటులో వుండే ఎన్నో సదుపాయాలు నేడు సగటు మనిషికి లభ్యమవుతున్నాయి. ఆ రోజుల్లో ఒక జాపనీస్ సినిమానో, లేక ఇటాలియన్ సినిమానో చూడాలంటే సగటు మనిషికి దాదాపు అసాధ్యమే. కానీ నేటి పరిస్థితి వేరు. కోకొల్లలుగా DVD షాపులు ఆవిర్భవించాయి. అలాగే అంతర్జాలంలో కూడా సినిమాలు చూసే అవకాశం కలుగుతోంది. ఒక విధంగా ఇప్పుడు మనకి కావలసిన సమాచారం అందుబాటులో వుంది, కానీ సినిమా విషయానికొస్తే ప్రతి సంవత్సరం ప్రపంచవ్యాప్తంగా విడుదలవుతున్న వేలకొలదీ చిత్రాల్లో ఏది మంచిది, ఏది కాదు అని తెలుగు ప్రేక్షకునికి తెలియచేయగలిగే ఒక మంచి సదుపాయమే లేదు.

తెలుగు సినీ ప్రపంచంలో ఏర్పడిన ఆ కొరత కొంతలో కొంతైనా తీర్చే ఉద్దేశంతో స్థాపించబడిందే ఈ నవతరంగం. తెలుగు వారికి ఇలాంటి సమాచారం అందుబాటులోకి తేవడం ఒక్కరి వల్ల అయ్యే పని కాదు. అందుకే సినిమా అంటే ఆసక్తి కలిగిన పది మంది సహాయ సహకారాలతో ఈ అంతర్జాల పత్రిక స్థాపించడం జరిగింది. ఏడాది పొడుగునా, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా విడుదలవుతున్న సినిమాల సమీక్షలు, క్లాసిక్ సినిమాల గురించి పరిచయాలు, విశ్లేషణా వ్యాసంగం తో పాటు ప్రముఖులతో ఇంటర్వ్యూలు కూడా ఈ వెబ్ సైట్ ద్వారా అందచేయాలన్నది మా ఆకాంక్ష.

మేమే కాదు సినిమాలపై ఆసక్తి కలిగిన ఎవరైనా ఈ ప్రయత్నంలో పాలుపంచుకోవచ్చు. సినిమాలపై అత్యంత ఆసక్తి కలిగి ఒక వేళ మీరు రెగ్యులర్ గా నవతరంగంలో మీ వ్యాసాలు ప్రచురించదలుచుకుంటే మీరు ఇక్కడ సభ్యులు కావచ్చు. లేదా సినిమాకు సంబంధించిన ఏదైనా అంశంపై మీ అభిప్రాయం తెలియచేయదల్చుకుంటే మీ వ్యాసాలు కూడా మాకు పంపవచ్చు. ఆసక్తి కలిగిన వారు navatarangam [a] gmail [.] com కు ఈమెయిల్ చేయగలరు.

మీరు సభ్యత్వం కోసం ప్రయత్నిస్తుంటే మీ మెయిల్ సబ్జెక్ట్ Membership గానూ, లేదా వ్యాసం పంపిస్తుంటే Article: మీ వ్యాసం యొక్క టైటిల్ గానూ వుండేలా ప్రయత్నించగలరు.

కొత్త సంవత్సరంలో మా ఈ నూతన ప్రయత్నాన్ని ఆదరించి మీ సహాయ సహకారాలతో పాటు , మీ విమర్శలు, సలహాలనూ తెలియచేయండి.

చంద్రహారం(1954)

Posted: Jan 2nd, 08 by సౌమ్య

చంద్రహారం - 1954. ఈ సినిమా పేరు విన్నవాళ్ళు ఎంత మంది ఉన్నారు అన్నది అనుమానమే. నాకైతే మొన్నామధ్య సావిత్రి గురించి చూస్తున్నప్పుడు ఐఎండిబీ పేజీ చూసినప్పుడే తెలిసింది, ఆ పేరుతో ఓ సినిమా ఉంది, అందులో ఎన్ టీఆర్ హీరో అని. ఇది విజయా వారి సినిమా. దర్శకత్వం కమలాకర కామేశ్వర రావు, సంగీతం ఘంటశాల ల. ఫోటోగ్రఫీ మార్క్స్ బార్ణే. యాధృచ్ఛికంగా ఆ సినిమా చూసే అవకాశం వచ్చింది నిన్ననే. చూసాక దీని గురించి రాయడం అవసరం అనిపించింది.

కొన్ని కారణాలు :

1. దీని కథ ని ఎక్కడా ఎవరూ ప్రస్తావించినట్లు లేదు. ఆన్లైన్ శోధనలో కనబడలేదు.
2. సావిత్రి ని ఇలా నెగిటివ్ పాత్రలో చూడడం, ఆమె పూర్తి స్థాయి సంప్రదాయ నృత్య ప్రదర్శన ఇవ్వడం నేను చూడడం ఇదే మొదటిసారి.
3. ఈ సినిమా లో ఆంగికం భువనం యశ్చ..” శ్లోకం చిత్రికరించిన విధానం.
4. రేలంగి చెడ్డవాడు, సూర్యకాంతం మంచిది ఇందులో.
5. రేలంగి, సూర్యకాంతం, ఎన్ టీఆర్, ఎస్వీఆర్, సావిత్రి- అందరూ సన్నగా, చిన్నగా ఉన్నారు ఇందులో. ఆలసించిన ఆశాభంగమన్నట్లు - తరువాత్తరువాత ప్రజలకి ఆ అదృష్టం పోయింది.

కథ విషయానికొస్తే - ఒక రాజు, ఒక రాణి. వాళ్ళకి మగసంతానం ఉండదు. వాళ్ళ కూతురు సూర్యకాంతం, అల్లుడు రేలంగి. ఒకానొక దశలో రాజు రేలంగి కి పట్టాభిషేకం చేయిద్దాం అనుకుంటున్న సమయం లో ఎవరో ముని రాజుగారికి పుత్రుడు పుట్టే వరం ఫలం రూపం లో ఇస్తాడు. రేలంగి పైకి నవ్వుతూ ఉన్నా లోలోపల ఏడుస్తూ

ఉంటాడు - తనకి ఇక సింహాసనం దక్కదని. చివరికి రాజుకు కొడుకు పుడతాడు, పేరు చందనుడు. కానీ, అతనికో శాపం. అతని మెడలో ఎల్లప్పుడూ ఓ చంద్రహారం ఉండాల్సిందే. అది పోయిందా, అతనిలో ప్రాణం ఉండదు. చలనం లేకుండా ఉండిపోతాడు. అతనికి ఓ దేవకన్య వల్ల అపాయం ఉందని విజ్ఞులు అంటారు. అయితే, యుక్తవయస్సు వచ్చేసరికి పెళ్ళి చేసేస్తే అతనికింకే సమస్య ఉండదని అంటారు. చందనరాజు పెద్దవాడౌతాడు - అతనే ఎన్ టీఆర్. చందనరాజు ఒక యువతి బొమ్మ చిత్రిస్తాడు - తన ఊహానుందరి. ఆమెనే పెళ్ళి చేసుకోవాలని అతని ఆశ. ఆమె గౌరి (శ్రీరంజని) - ఈ సినిమా హీరోయిన్. ఈ విషయం తెలుసుకున్న ధూమకేతు (రేలంగి) తన ఆంతరంగిక మంత్రి అయిన నిక్షేప రాయుణ్ణి పంపి ఆ అమ్మాయి ఎక్కడున్నా ఆమెకి చందనరాజుకి పెళ్ళి జరక్కుండా చూడమంటాడు - అప్పుడు రాజు బ్రహ్మచారిగా ఉంటాడు, గండం వచ్చి మరణిస్తాడు, తను రాజు కావచ్చు అన్న ఆలోచనతో. గౌరి సవతి తల్లి (ఋష్యేంద్రమణి) ఆమెని హింసలు పెడుతూ ఉంటుంది. గౌరిని ఒక పిచ్చివాడికి ఇచ్చి పెళ్ళి చేద్దాం అని చూస్తూ ఉంటే ఆమె తండ్రి అది చూసి తట్టుకోలేక ఆమెని ఇంట్లోంచి ఎత్తినా వెళ్ళమని సలహా ఇస్తాడు.

ఇదిలా ఉండగా, తన ఊహానుందరి దొరక్క దిగులుగా ఉన్న చందనరాజుని చూసి ఆకాశాన వెళుతున్న దేవకన్య చంచల (సావిత్రి) ప్రేమిస్తుంది. అతన్ని సమీపించి తన ప్రేమని వ్యక్తపరిస్తే అతను తిరస్కరించడం తో అతని చంద్రహారం తీసుకుని తనలోకం వెళ్ళిపోతుంది. విగతజీవుడైన చందనరాజుని చూసి అందరూ దిగులుచెందుతూ ఉంటే ధూమకేతు సంతోషిస్తాడు. చందనరాజు చంచల శాపం వల్ల రోజులో రెండు ఘడియలు మాత్రం చంద్రహారం అతని మెడను చేరడం వల్ల ప్రాణం పొందడమూ, మళ్ళీ దీర్ఘ నిద్రలోకి వెళ్ళడమూ జరుగుతూ ఉంటుంది. ఇది అతని మాలి కి(ఎస్వీఆర్) కి తప్ప ఇంకోళ్ళకి తెలీదు. ఈ సమయం లో దైవశక్తి వల్ల గౌరి చందన రాజు ఓ రాత్రి మేల్కొని సమయానికి అతని ముందు నిలుస్తుంది. అక్కడే మాలి వాళ్ళిద్దరికి గాంధర్వ వివాహం చేస్తాడు. గౌరి చంచల ను బ్రతిమాలుకుంటుంది - నా భర్త ను వదిలిపెట్టు అని. కానీ, చంచల వినదు. ఇలా గడుస్తూ ఉండగా ధూమకేతు, నిక్షేపరాయుళ్ళు చందనరాజు దేహాన్ని కాలేద్దాం అని కుట్ర చేస్తారు. ఈ సమయం లో గౌరి దేవతలను ప్రార్థిస్తే, ఆమె భక్తి వల్ల చందనుడి శాపం పోవడమూ, చంచల ని ఇంద్రుడు సిక్షించడం తో కథ ముగుస్తుంది.

ఈ కథ లో సంభాషణలు చాలా చోట్ల హాస్యస్ఫూర్తకంగా ఉన్నాయి. ఇప్పుడు టక్కుమని గుర్తొచ్చే డైలాగు - రేలంగి ఆ నిక్షేపరాయుడి పాత్రధారి తో అంటాడు - “నువ్వు నా ఆంతరంగిక మంత్రివి. నేను రాజునైతే బహిరంగ మంత్రివి. మాటలు రాసింది పింగళి. బాగున్నాయి సంభాషణలు. పాత్రల ఆహార్యం విషయంలో కూడా చాలా శ్రద్ధ తీసుకున్నట్లు అనిపించింది. సెట్లు కూడా కొన్ని చోట్ల బాగున్నాయి. కళాధర్, గోఖలే - ఆర్ట్ డైరెక్టర్లు. దేవసభ లో సావిత్రి డాన్స్ ఒకటి ఉంది. అది యధావిధిగా - “ఆంగికం భువనం యస్య, వాచికం సర్వ వాఙ్మయం.. ఆహార్యం చంద్ర తారాది తం వందే సాత్వికం శివం.” అంటూ మొదలౌతుంది. ఇదివరలో స్వర్ణకమలం లో ఇది బోలెడు సార్లు విన్నాకానీ, ఎప్పుడూ అంటే ఏంటి?” అని ఆలోచించలేదు. కానీ, ఇందులో, అది వస్తున్నప్పుడు, పక్కనే - భూమి, తాళపత్రాలు అవీ, చంద్రుడు, నక్షత్రాలు చూపిస్తూ ఉన్నారు - వాటి ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడు. చివర్న నటరాజుని చూపారు. ఆ భాగం తీసినవిధానం నాకు చాలా నచ్చింది. ఇప్పుడిక

ఆ శ్లోకం నోటికి వచ్చేసింది నాకు. ఇంకో విషయం - సూర్యకాంతం తరువాతి సినిమాల్లో గయ్యాళి నటన ఈ సినిమాలో ఋష్యేంద్రమణి ని చూసే నేర్చుకుందా అనిపించింది. నాకు ఆవిడ్ని చూసినంతసేపు గుండమ్మ కథ లో సూర్యకాంతం లానే అనిపించింది. అసలైతే, సూర్యకాంతం కన్నా కమాండింగ్ గా అనిపించింది ఈవిడ.

పాటలు కాస్త బోరు కొట్టించాయి తప్పితే ఈ సినిమా మిగతా అన్ని విధాలుగా మంచి ఎంటర్ టైనర్. నాకు పింగళి నాగేంద్ర రావు మాటలు రాసిన సినిమాలన్నీ చూడాలనుంది. విజయా వారు తీసిన మిగతా సినిమాలు కూడా చూడాలని ఉంది.

తొలి తెలుగు భారతీయ సినిమా పత్రిక- చిత్ర

Posted: Jan 2nd, 08 by రాజేంద్ర కుమార్ దేవరపల్లి

తెలుగువారి సాహితీమాస పత్రిక భారతి, 1939, నెప్టెంబరు నెల సంచికలో ఒక సినిమా పత్రిక గురించి పరిచయం చేసింది.

పత్రికపేరు చిత్ర

సంపాదకుడు కే.వి.సుబ్బారావు.

సినిమా పరిశ్రమ అభివృద్ధి నిమిత్తం వెలువడిన ఈ మాసపత్రికా రత్నం మొదటి సంపుటం మొదటి సంచిక, జులై నెలది మా కార్యస్థానం చేరింది. ఇంగ్లీషులో సరే, పలు రంగుల మిరుమిట్లు గొలిపే ఇట్టి మాసపత్రికలెన్నో వున్నాయి. కానీ హిందూస్తానమంతలోనూ డిల్లీనుంచి వెలువడే చిత్రపటమనే మాసపత్రిక తప్ప యావద్భారత సినిమాకళాభివృద్ధిని గురించి తెలిపే పత్రికే లేకుండేది ఆంధ్రదేశములో. ఇప్పుడు ఈ తిరంగీ చౌరంగీ చిత్ర ఆలోపాన్ని దీర్చి కళాభిలాషులకు ఆమోదం కూర్చిందనడం లో సందేహం లేదు. ఒక విధంగా ఇది సినిమా విశ్వరూపం వంటిది. ఆ కాలం లో అర్జునుడికి ఒకే చోట సమస్త విశ్వాన్నీ చూడగల భాగ్యమబ్బిన లాగే, ఈ కాలం లో ప్రతి యాంధ్రుడికీ, ఒక్క యాంధ్రుడే ఏం, చూడగల ప్రతి మానవుడికీ, సమస్త సినిమా ప్రపంచాన్ని దర్శించే భాగ్యం కల్గి తుంది. స్వీయ విషయోద్ఘాటనంతో ప్రధాన డైరెక్టరు లిచ్చిన ఆశీర్వాద నామక పుష్పాంజులలతో మిగుల రమణీయంగా ఉంది చిత్ర. సినిమా విముఖులను సైతమూ సుముఖులచేసి తమవైపునకు ఆకర్షించుకొంటున్నాయి ఇందులోని చిత్ర ప్రటాలూ, విషయాలూనూ. ఇదే ప్రకారం వివిధాలంకారాలను గూర్చుకొని ప్రతినెలా సర్వాంగ సౌష్ఠ్య వంగా ఆంధ్రులందరి హృదయాలను ఆనందం సమకూరుస్తూ వుండాలని మా హార్ధికాభిలాష. ఈ శ్వరుడందుల కనుగ్రహించు గా క.పత్రిక దొరికే చోటు 1/8, ఆలీవర్ రోడ్, మైలపూర్, మదరాసు.

శివలెంక శంభు ఫ్రెస్కో సాహిత్యకర్త 1939 సెప్టెంబరు సంచికలో భారతి వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు క్లుప్తంగా పరిశీలిస్తే, ఆనాటికి మనకు ఉన్నది ఢిల్లీ నుంచి వెలువడుతున్న చిత్రపటం అనే ఒక్క పత్రిక ఒక్కటే భారతసిని పరిశ్రమ గురించి తెలియజేసేది. అలాగే సినిమా విశేషాలను గురించి అదీ అఖిల భారత స్థాయిలోని చలచిత్ర వార్తల గురించి తెలుసుకోవాలనే అభిలాష పాఠకులకు ఉండేది కానీ ఆస్థాని పత్రికలు మాత్రం లేవు. ఇప్పటికీ తెలుగులో ఆలోపం కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నా ఉంది. సినిమా పత్రికలు కుప్పలుతెప్పలుగా ఉన్నా, మూపీ పోర్టల్స్, వెబ్ సైట్లు లెక్కకు మిక్కిలిగా ఉన్నా పాఠకులకు అందుతుంది సినిమా వార్తలే, విజ్ఞానం కాదు. ఆలోపం కొంత వరకూ నవతరంగం తో తీరుతుంది, అందరి సౌజన్యం, సహకారాలతో.

Shakespeare నించి Bond వరకు: విశాల్ భరద్వాజ్.

Posted: Jan 12th, 08 by మంజుల

కొన్ని సార్లు కొంతమంది మీద ఏదయినా అభిప్రాయం ఏర్పడితే అది పోవడానికి చాలా కాలం పడుతుంది. నాకు విశాల్ భరద్వాజ్ అంటే ఉన్న అభిప్రాయం one film wonder. 'మాచిన్ సినిమాకి సంగీతం తప్ప ఇంకేమీ పెద్దగా చెయ్యలేదు అని.

దాదపు ఏడాదిన్నర క్రితం rediff లో movie reviews వదువుతున్నప్పుడు ఓంకారా గురించి చదివాను. అప్పుడు నాకు కాస్త ఆసక్తి వచ్చింది. సులేఖ వాళ్ళు నాకు free tickets ఇవ్వడంతో వెళ్ళి ఆ సినిమా చూశాను. మొట్టమొదటి దృశ్యమే నన్ను ఆశ్చర్యపరిచింది. చిత్రం పూర్తి అయ్యేసరికి. నాకు చిత్రం చాల నచ్చింది. కథ పర్థిలోనే ఓంకారా వ్యక్తిత్వానికి మరొక కోణం సృష్టించాడు దర్శకుడు. కథలో ఉత్తర్ ప్రదేశ్ రాజకీయాలు, అక్కడి గూండాలు చక్కగా ఇమిడిపోయాయి. Shakespeare నాటకాలని భారతదేశ రాజకీయాలకి అనువదించడం కొద్దిగా కష్టమే. విశాల్ ఆ పని చాలా చక్కగా చేశాడు.

ఇక పోతే Blue Umbrella గురించి చాలానే చదివాను. కొత్తపాళీగారి blog లో ఇంక మా cousin blog లోను కూడా. నాకు Ruskin Bond అంటే కూడా చాలా ఇష్టం. ఆ చిత్రం ఇక్కడ విడుదల అయితే చూద్దాం అనుకున్నాను. కాని విడుదల అవలేదు. చివరికి మొన్న మా చెల్లెలి ఇంట్లో చూడడానికి అవకాశం దొరికింది.

చిత్రం కథ చాలా బావుంది. కుళ్ళుబోతు దుకాణదారు గా పంకజ్ కపూర్ ఇంక బినియా వేషం వేసిన అమ్మాయి చాలా బాగా నటించారు. camera work బ్రహ్మాండంగా ఉంది. ఇంకా కథలోని అంశాలని ఋతువులతో ముడిపెట్టడం నాకు చాల నచ్చింది. ఈ చిత్రాన్ని చంబా లోయలో చిత్రీకరించారు. బహుశా డూన్ లోయ, మసూరీకి దగ్గరగా ఉండడానికి కాబోలు (Ruskin Bond కథలు చాల మటుకు ఆ పరిసరాలలోనే జరుగుతాయి).

ఒక్క విషయం ఏమిటంటే Blue Umbrella కి ఓంకారా కి ఉన్న contrast. ఒకటి Shakespeare విషాద గాథ పెద్దవాళ్ళని మాత్రమే ఉద్దేశించి తీసినది. Blue Umbrella ని పెద్దలు పిల్లలు కూడా అనందించ గలరు. చాలా ప్రతిభ ఉంటేనే గాని ఈ రెండు చిత్రాలకి న్యాయం చెయ్యడం కష్టం. విశాల్ భరద్వాజ్ కి ఆ ప్రతిభ ఉందనే చెప్పాలి.

ఇది నా ఆంగ్ల blog కి అనువాదం . మీరు దీన్ని ఆంగ్లంలో transcendentalpi.blogspot.com లో చదవచ్చు. ఎమయినా సలహాలు ఉంటే ఇవ్వగలరు.

నేను చూసిన సావిత్రి

Posted: Jan 1st, 08 by సామ్య

కొన్నాళ్ళ క్రితం వరకు నటి సావిత్రి అంటే - “పాత సినిమాల హీరోయిన్. ఎవరినీ ఇంటర్వ్యూ చేసి పేపర్లో వేసినా అభిమాన నటి అంటే సావిత్రి అంటారు. పొట్టిగా, లావుగా ఉంటుంది. అసలీవిడ హీరోయిన్ అయితే అయింది కానీ పెద్ద హీరోయిన్ అయింది ఆ సినిమాలు బాగుండడం వల్ల.” అన్నట్లు అనుకునేదాన్ని . అలా అని సావిత్రి అంటే అయిష్ట మేమీ కాదు . ఐఎండిబీ లో లిస్టు చూస్తుంటే అర్థమైంది.. ఆవిడ నటించిన సినిమాలు చాలా మటుకు నేను చూసానని . వీటిలో నాకు బాగా నచ్చిన సినిమాలు కూడా ఉన్నాయి. కానీ.. ఎందుకో గానీ నేను ఆ సినిమాలను బట్టి సావిత్రి మహానటి అన్న విషయం అర్థం చేసుకోలేకపోయాను అప్పట్లో . ఇదిలా ఉండ గా, ఓ రోజు టీవీ లో కన్యాశుల్కం వచ్చింది. అక్కడ్నుంచి మొదలైంది నేను చూసిన సావిత్రి లో సెకండ్ ఇన్నింగ్స్. నాకు సినిమా అయిపోయాక కూడా సావిత్రి కనిపిస్తూ ఉండింది . సినిమా అంతా కూడా ఆవిడే కనిపించింది . సావిత్రి అంటే ఇంత బాగా చేస్తుందన్న మాట అనుకున్నా. నిస్సందేహంగా ఆ సినిమా పాపులర్ అయిందంటే మూల కారణం సావిత్రి అని అనిపించింది ఆరోజు నాకు . యాధృచ్ఛికమో ఏమో కానీ, తరువాత నేను వరుసగా చూసిన ఒక్కో సావిత్రి సినిమా నాకు ఆమెలోని ఒక్కో కోణాన్ని చూపింది . ఆ సరికే నేను ఆమె అభిమానిని అయ్యాను . అప్పటికే చాలాసార్లు చూసినా కూడా, ఆ దశలో మరోసారి మాయాబజార్ సినిమానీ, ముఖ్యంగా అహ నా పెళ్ళంట పాటనీ చూసాక నేను ఆమె వీరాభిమానిని అయిపోయాను . నా తరం వచ్చినా కూడా సావిత్రిని అభిమానిస్తున్న వాళ్ళు ఉన్నారంటేనే అర్థమౌతోంది ఆమెలో ఉన్న దేమిటో సావిత్రిని సమీక్షించేంత వయసు, అనుభవమూ, మేధస్సు లేవు కానీ సావిత్రి సినిమాల్లో నాకు నచ్చిన కొన్నింటి గురించి ఇక్కడ చెప్పడం ఈ వ్యాసం లక్ష్యం. అంటే, మిగతా పాత్రలు బాలేవని కాదు. ఇక్కడ చెబుతున్న పాత్రలు నన్ను బాగా కదిలించినవి అన్నది మొదటి కారణమైతే, స్థలాభావం రెండో కారణం . అఫ్సోర్సు, ఆవిడ గురించి ఎంత

పొగడినా కూడా అది చర్చితచరణం లా అనిపిస్తుంది అనుకోండి, అది వేరే సంగతి.” కన్యాశుల్కం చూసాక చూసిన సినిమా దేవదాసు. సావిత్రిని చూస్తే నిజంగా పార్వతి ఇలానే ఉండి ఉంటుంది ఏమో అనిపించింది. నేను అదో ట్రాన్స్ లో చూసాను ఆ సినిమాని, సావిత్రిని. సావిత్రితో పాటే నవ్వాను, ఆవిడ తో పాటే ఏడ్చాను. దాదాపు ఓ సంవత్సరం క్రితం మొదటిసారి మిస్సమ్మ సినిమా పూర్తిగా చూసాను. ఎన్ని సార్లు నవ్వానో లెక్కలేదు. అది సావిత్రి కోసమని తయారు చేసిన పాత్ర కాదు. “పడక్కురీచి కబుర్లు లో అన్నట్లు భానుమతి గారి కోసం టైలర్ మేడ్ పాత్ర. సాధారణంగా సావిత్రి అంటే ఇతర సినిమాలు చూసి మనకున్న భావనకి భిన్నంగా ఉంటుంది మిస్సమ్మ లో. అయినప్పటికీ కూడా ఇప్పటికీ మిస్సమ్మ చూస్తే సావిత్రి ఆ పాత్ర లోకి ఎంతగా ఒదిగిపోయిందో అర్థమౌతుంది. అక్కడక్కడా సావిత్రి కనబడదు. మిస్సమ్మే కనిపిస్తుంది. తర్వాత గుర్తొచ్చేది - “గుండమ్మ కథ . నేను ప్రధానంగా సూర్యకాంతం అభిమానిని . నాకు చాలా రోజుల్లా కా గుండమ్మ కథ అంటే ఆవిడే గుర్తొచ్చేది. సూర్యకాంతమ్మ ని గమనించడం లో మునిగి సావిత్రిని చూడలేదు కానీ, ఆ కళ్ళతోనే ఎన్ని భావాలు పలికించిందో! అసలు ఆవిడ కళ్ళలోనే ఆ పాత్ర స్వభావమంతా ప్రదర్శించింది. ఆ కళ్ళలో పలకని భావం లేదు. కళ్ళు మాట్లాడతాయి అంటే అదే కాబోలు. “ఆరాధన నాకు నచ్చిన మరో సినిమా. ఈ సినిమాలో సావిత్రి పాత్ర రకరకాల ఉద్వేగాలకు లోనౌతుంది . సావిత్రి గారికి అదెంతపని చెప్పండి , అవలీలగా చేసేసింది . “మంచి మనసులు సినిమాలో కూడా ఇలాంటిదే పాత్ర . “త్యాగం ఇదియేనా..”, “యేమండోయ్ శ్రీవారూ పాటలు రెండూ అసలు పూర్తి వ్యతిరేకమైన మనస్థితి లోవి . అసలు ఇదంతా ఎందుకండీ సావిత్రి ఏం చేసినా అది ఆ పాత్రలా ఉంటుంది కానీ ఆమెలా ఉండదు. ఇప్పుడీ వ్యాసం రాస్తూ ఉంటే అనిపిస్తోంది, “వెలుగునీడలు,” డాక్టర్ చక్రవర్తి,” చదువుకున్న అమ్మాయిలు, “తోడికోడళ్ళు - ఇలా ఈ సినిమాల్లో సావిత్రి వేసిన పాత్రలన్నీ ఆమె కోసమే తయారు చేసారా? అని. అన్నీ దాదాపు ఒక తరహా పాత్రలే. అయినప్పటికీ మనకెప్పుడూ బోరు కొట్టలేదంటే, దానికి వేరే కారణాలన్నన్నా కూడా, సావిత్రి ఓ ముఖ్య కారణం. అవి ఆమె చేసిన పాత్రలు కనుక బోరు కొట్టలేదు. “తల్లిదండ్రులు,” మరో ప్రపంచం- రెండింటిలో వేసిన మాత్రలు కూడా ప్రేక్షకురాలిగా నేను మర్చిపోలేని పాత్రలు.

ఇన్నిరాసి మాయాబజార్ గురించి ఒక్క ముక్కేనా? అనుకుంటున్న వారికి - కావాలనే రాయలేదు. చివర్న రాద్ధాం అని. ఆ అహ నా పెళ్ళంట పాత ని ఎన్నిసార్లు చూసిఉంటానో. చూసిందే మళ్ళీ మళ్ళీ చూస్తూ ఉండిపోయిన సంధర్భాలు ఉన్నాయి. అసలు, అక్కడ ఒక మనిషి అలా ఇద్దరు మనుషులుగా లిప్త పాటు లో స్లిప్ పర్సనాలిటీ లా ఎలా చేసిందో నాకు ఇప్పటికీ అర్థం కాదు. సావిత్రికే సాధ్యం. “నవరాత్రి సినిమా కూడా మాయాబజార్ లానే మర్చిపోలేను నేను. అవతలివైపు నాగేశ్వరరావు తొమ్మిది పాత్రలు వేయడం ఒక ఎత్తు. సావిత్రి కూడా తొమ్మిది రకాలుగా స్పందించింది - ఒక్కో పాత్రతోనూ ఒక్కో రకం గా. ఇలా ఎందరూ చేయగలరు చెప్పండి? ఆ సినిమా అయిడియా నే విచిత్రంగా ఉంది నాకు ఇంకా . ఈ సినిమా టైటిల్స్ వేస్తున్నప్పుడు గాయకుల/గాయనుల జాబితా లో సావిత్రి పేరు కూడా వేసారు. నేనదే మొదటిసారి ఆమె పేరుని పాటలు పాడేవాళ్ళ పేర్లలో కూడా చూడడం. బహుశా, అదే ఆఖరేమో, నాకు తెలీదు.

ఈ సినిమాలన్నీ ఎన్నిసార్లు చూసినాకూడా బోరు కొట్టకపోవడానికి కారణం సావిత్రి మాత్రమే అని నేను అనడం లేదు . సావిత్రి కూడా అని మాత్రమే అంటున్నాను. ఆ హీరో హీరోయిన్లూ , కేరెక్టర్ ఆర్టిస్టులు, దర్శకులూ, సంగీత దర్శకులూ , గాయకులూ, రచయితలూ(మాటా-పాటారెండునూ) - ఈ కాంబినేషన్లు తెలుగులో దొరకడం తెలుగు వాళ్ళు చేసుకున్న అదృష్టమనే అనిపిస్తుంది నాకు. సావిత్రి అన్న పేరు తలుచుకోగానే అదోవిధమైన నొస్టాల్జియా కలుగుతుంది - ఏదోనా తరం నటి అయినట్లు. నిజానికి ఎప్పటి మాయాబజార్, ఎప్పటి మిస్సమ్మ, ఎప్పటి దేవదాసు? అవి వచ్చి యాభై ఏళ్ళు డాతింది. ఇంకా మనం చూసి ఆనందిస్తున్నామంటే, ఈ తరం లో కూడా సావిత్రికి అభిమానులున్నారంటే అంతకంటే సాక్ష్యం ఏమి కావాలి సావిత్రి గొప్పదనానికి?

గోదావరి లో గూఢులు

Posted: Jan 24th, 08 by మంజుల

నేను ఇంతకు ముందు ఈ చిత్రం laptop లో చూసినప్పటికీ, ఎదో మన గోదావరి కదా(మాది తుగ్గోజి లెండి) అని DVD తెచ్చుకు చూసా. సినిమాలో చాలానే గూఢులు కనపడ్డాయి.

మొదటి సీనులో ధనుర్మాసం అంటారు . మళ్ళీ ఒకటవ తారీకు అంటారు . జనవరి ఒకటి కాబోలు అనుకున్నాను. కాని అది డిసెంబరు ఒకటి. ధనుర్మాసం మొదలయ్యేది డిసెంబరు పదిహేనున కదా మరి డిసెంబరు ఒకటిన ధనుర్మాసం ఎమిటి?

అదే రోజు హీరో పార్టీ కార్యాలయానికి వెళ్తాడు. వాళ్ళు అతనిని మళ్ళీ సరిగ్గా నెల తర్వాత కనిపించమంటారు. అతడు ఫిబ్రవరి పన్నెండున అంటాడు. డిసెంబరు ఒకటి నించి ఫిబ్రవరి కి నెల రోజులా?

ఒక నెలరోజుల తర్వాత వీళ్ళు అందరు కళ్యాణం చూడడానికి బయలుదేరతారు. సీతరామ కళ్యాణం జరిగేది చైత్రం లోకదా? అంటే మార్చి, ఏప్రిల్ నెలలు. జనవరిలో ఏ కళ్యాణం జరుగుతుంది?

నాకు చిరాకు వేసింది ఎక్కడ అంటే ఎదో కథ సంభషణ రాసెయ్యడమే తప్ప, కాస్త timeline సరిపోయిందా లేదా అని చూసుకోరు? తెలుగు ప్రేక్షకులు ఏమయినా చూసేస్తారులే అన్న ధైర్యమా?

నిష్పాక్షిక సమీక్షలు ఎందుకు రావు?

Posted: Jan 1st, 08 by రాజేంద్ర కుమార్ దేవరపల్లి

కదిలే బొమ్మలు క్రమంగా చలన చిత్రంగా రూపుదిద్దుకున్న కొద్దికాలానికే సినిమా గురించిన వార్తలు, వాణిజ్య ప్రకటనలు, క్రమంగా ప్రివ్యూలు, సమీక్షలూ మొదలయ్యాయి . కొంచెం అటూ ఇటూగా ప్రపంచ దేశాలన్నిటిలో ఇదే క్రమం కనిపిస్తుంది. సినిమాలకు సమీక్షలు అవసరమా అంటే నూటికి తొంభై భారతీయ సినిమాలకు అవసరం లేదు. ఆమాటకొస్తే హాలీవుడ్ లో కూడా పెద్దగా అవసరం లేక పోయినా అక్కడ సినిమా సమీక్ష అనేది పెద్ద పరిశ్రమగా, వందలాది మందికి, జీవనోపాధిగా మారటంతో దాని అస్థిత్వానికి తిరుగులేకుండా పోయింది.

భారతీయ చలన చిత్రపరిశ్రమ ప్రపంచ స్థాయిలో మొదటి నాలుగైదు స్థానాలలో ఉంది. అలాగే తెలుగు సినిమా రంగం ఉత్పాదకతలో స్థూలంగా మొదటి రెండు స్థానాల్లో ఉంటూ వస్తోంది. మొత్తం మీద భారతీయ సినిమా విమర్శకులు ఎందరు? వందలమంది!!!!. వారిలో వాసికెక్కిన వారెందరు? గుప్పెడు మంది. అదే సూత్రం తెలుగు సినిమాలకూ నూరు శాతం వర్తిస్తోంది. సినిమాల గురించి రాసే వారందరూ సినీ విమర్శకులు కాదు. అలాగే సినీ సమీక్షలు రాసే వారందరూ సినీ విమర్శకులు కారు.

సినీ విమర్శ అనేది అసిధారావ్రతం కాగా, సినిమా సమీక్ష కూడా దాదాపు అంత అప్రమత్తంగా వ్యవహరించవలసిన బాధ్యతే. వ్యుత్తంగా సినిమాను పరిచయం చేసి ఆసన్నివేశం బాగుందీ, ఇక్కడ హీరో నటన అద్భుతంగా ఉందీ, అక్కడ ఎడిటింగ్ లో జంపులున్నాయి అంటూ రాసుకొచ్చేది సమీక్ష లాంటిదే కానీ సమీక్ష కాదు, అలాగే సినీ విమర్శ కూడా కాదు.

తెలుగు సినిమా సమీక్షలు కాలక్రమంలో అంటే ఇన్ని దశాబ్దాల తర్వాత ఎంతో పరిణతి సాధించాల్సింది పోయి, నానాటికీ తీసికట్టు నాగంభొట్టు అన్నట్లు ఎందుకు తయారవుతున్నాయి? గొప్ప సమీక్షలు వచ్చేందుకు గొప్ప సినిమాలు ఎక్కడోన్నాయి అనేది సాధారణమైన సమాధానం . సామాన్యమైన సినిమాలను ప్రచారమనే సాధనంతో సూపర్ డూపర్ హిట్లు గా చేయటం కొన్ని సార్లు సాధ్యమవుతోంది. అలాగే సమగ్ర సమీక్ష కొన్ని సరుకున్న సినిమాలను ప్రేక్షకులను మరింతగా ఆకట్టుకునేలా చేయగా విమర్శ ఆ సినిమాలను పదికాలాల పాటు, ప్రజలమదిలో చరిత్రలో పదిలంగా ఉండిపోయేలా చేయగలదు. మా సినిమా చూడండహో అని నిర్మాతలు, వగైరాలు చేసుకునేది ప్రచారం కాగా, సినిమా విడుదలకు ముందు పత్రికల్లో వచ్చేది ప్రివ్యూ, సినిమా విడుదల అయ్యాక సమీక్షలు, వాటికి వెనుగ్గా కొంచెం తీరిగ్గా, వివరంగా వచ్చేవి విమర్శలు.

విమర్శ అంటేనే కువిమ ర్శ అనే అర్థం ఎందువల్లో ప్రజాబాహుళ్యంలో స్థిరపడి పోయి ఉన్నందువల్లా, విమర్శకుడంటే మనమీద చెడు చెప్పేవాడనే అర్థం ఇంకా మనలను వదలటం లేదు . విమర్శకుడంటే మనమంచిచెడూ పరామర్శించే శ్రేయోభిలాషి. సినిమాను ఒక కళారూపంగా ఎందరో సమష్టి కృషికి ప్రతిరూపంగా భావించే భావుకుడు, స్వాప్నికుడు, ప్రేమికుడు.

సమీక్షకుడు కొన్ని పరిమితులతో సినిమాను వీక్షిస్తాడు. అంటే ఏదో ఒక పత్రికలోనో, వెబ్ సైట్ లోనో, టీవి చానల్లోనో ఉద్యోగి కావచ్చు, లేక గౌరవవేతనంమీద పనిచేసే వారు కావచ్చు. ఆయా ప్రచురణసంస్థలకుండే పరిమితులు వారు తప్పనిసరిగా పాటించాల్సి ఉంటుంది.

చలనచిత్ర రంగంతో వారికుండే సంబంధబాంధవ్యాలు, వ్యాపార లావాదేవీలు , అభిమానుల కోపతాపాలు సర్క్యలేషను మొహమాటాలు , ఇలా ఎన్నో కారణాలు మనకు మంచి సమీక్షలను దూరంచేస్తున్నాయి. తెలుగు దిన పత్రికల్లో అత్యధిక సర్క్యలేషను గల ఈనాడు ప్రింట్ ఎడిషన్లో సినిమా సమీక్షలు ప్రచురించకపోయినా on-line ఎడిషన్లలో మాత్రం నిక్కచ్చి సమీక్షలు ప్రచురిస్తోంది. స్వంత నిర్మాణ సంస్థ , పంపిణీ వ్యవస్థ , స్టుడియో ఉండి కూడా వారపత్రిక సితారలోనూ, ఈనాడు లోనూ సమగ్ర సమీక్ష లను ప్రచురిస్తాన్న ఈనాడు పుయత్నాలు అభినందనీయం . తెలుగు దినపత్రికల్లో నిష్కర్ష గా సినిమా సమీక్షలు మాత్రం ఆంధ్రభూమి స్వంతం. భూమిలో సమీక్ష ఫలానా సినిమాను చూడొద్దంటే నిర్మోహమాటంగా మనం ఆ ఆలోచన మానుకోవచ్చు. అసలు పత్రికల్లో నిష్పాక్షిక సమీక్షలు ఎందుకు రావు? అనే ప్రశ్న జిజ్ఞాసువులను ఎప్పటినుంచో వెంటాడుతూనే ఉంది. ఎన్నోసార్లు ఎందరో ఈ సందేహనివృత్తి కోసం యత్నించారు గానీ సఫలత నొందలేక పోయారు . బహుశా ఒకేఒక్క సంపాదకుడు మాత్రం ఏమాత్రం మొహమాటం లేకుండా , కుండబద్దలు కొట్టినట్లు చెప్పారు.

స్థలం: విజయవాడ, 1977 అగష్టు నెల , సందర్భం: “**ఊరుమ్మడి బతుకులు** సినిమా ఉత్తమప్రాంతీయ భాషాచిత్రంగా జాతీయస్థాయిలో ఆవార్డు పొందిన సందర్భం లో జరుగుతున్న పాత్రికేయ గొప్పి . అంటే సైన్ మీట్ అన్న మాట. ఆచిత్ర దర్శకుడు బియన్ నారాయణ మాట్లాడుతూ **సినిమా సమీక్షలు నిష్పాక్షికంగా , మార్గదర్శకంగా, నిర్మాణాత్మకంగా** ఉండాలని కొరారు . దానికి స్పందిస్తూ అప్పటి ఆంధ్రజ్యోతి సంపాదకులు నండూరి రామమోహనరావు, నిష్పాక్షికంగా, మార్గదర్శకంగా, నిర్మాణాత్మకంగా, సమీక్షలు రాయాలనే భావిస్తారని , కానీ ఉన్నది ఉన్నట్లు రాస్తే నిర్మాతలు సహించజాలర ని, ఫలితంగా పత్రికలకు ప్రకటనలు ఆపేసు త్తూనారని, ఈ పరిస్థితుల్లో ఉన్నది ఉన్నట్లు వా యవలసిన పని ఏమున్నదని, ప్రశ్నించారు. పత్రికలు, నిర్మాతలు ఒకరకమైన అవినీతిలో పడి కొట్టు కుంటున్నారని అభిప్రాయపడ్డారు.

ఎప్పుడో 1977 లో నండూరి నిరసించిన పరిస్థితులే ఇంకా కొనసాగుతుండటం విషాదకరమైన వాస్తవం. అంతే కాక మరికొన్ని వైపరీత్యాలు పుట్టుకొచ్చాయి. సినిమా షూటింగు ప్రారంభమవటం ఆలస్యం ఇక ఒకటే ఊదర. ఆ గాలిదుమారంవందో రోజు వాలుపోష్టరు పడే వరకూ జనాలను ప్రలోభ పెడుతూనే ఉంటుంది. పత్రికల్లో వచ్చే

సమీక్షలను కాసేపు పక్కనపెడితే గత కొంతకాలంగా వెబ్ సైట్లు ఇంకో రకమైన పద్ధతి ప్రవేశపెట్టాయి. ఒక సినిమాను వివరీతంగా ప్రమోట్ చేయటం, విదేశీహక్కులు, డివిడిహక్కులు వగైరాలు పొందేందుకు పాట్లుపడటం, ఒకవేళ వచ్చాయా, సినిమా విడుదల అయ్యాక, థామ్మందా, ఇక ఆసినిమా సమీక్ష మనకు ఆ సైట్లో కనిపించదు. ఈమధ్య అతిథి, గతంలోనైనా కుడు ఇందుకు ప్రబల ఉదాహరణలు.

మనకెటూ వాణిజ్య ప్రకటనలు రావనుకున్నప్పుడు వీలైనంత దుమ్ము ఎత్తి ఆ సినిమా వాళ్ళ మీద జల్లే బృందంకూడా ఒకటి తయారయ్యింది. ఈ రెండు విధానాల వల్లా ప్రేక్షకుడికి లభించేది శూన్యం. డబ్బు, సమయం, శక్తి వృధా తప్ప ప్రయోజనం ఉండదు. గమ్యతేమిటంటే ఈ వెబ్ సైట్లు ఇచ్చే రేటింగులను బట్టి విదేశాలో తెలుగు ప్రేక్షకులు ఆయా సినిమాలకు ఎంతోకొంత ఆదాయ వనరులు సమకూరుస్తున్నారని విన్నప్పుడు కొంత ఆవేదన కలుగుతుంటుంది.

తెలుగులో సినిమా పత్రికలు ఎన్ని అంటే గతంలో లాగా ఇప్పుడు చెప్పే పరిస్థితి లేదు. దశాబ్దాల తరబడి వస్తున్న సితార కాకుండా మరో అరడజను రాష్ట్రవాస్తంగా అందుబాటులో ఉండగా, అచ్చంగా అభిమానులకోసం, కొన్ని కుటుంబాల హీరోల కోసం, కొన్ని సినిమాల విడుదల సందర్భం లోనూ, మరో హీరోను అడ్డమైన తిట్లు తిట్టేందుకూ అప్పటికప్పుడు కొన్ని పత్రికలు పుట్టు కు రావటం, మళ్ళీ మాయమవటం, ఏదో తమాషా గా, బ్యానర్లు థియేటర్ల ముందు కట్టినంత సులభంగా సినిమా పత్రికలూ వస్తున్నప్పుడు వాటిలో ఎలాంటి వార్తలను, ఏస్థాయి సమీక్షలను, విమర్శలను మనం ఆశించగలం?

కొన్ని వెబ్ సైట్లలో ఇంకో రకమైన ధోరణి కనిపిస్తోంది. ముఖ్యంగా ఇంగ్లీషు భాషలో వెలువడేవి, ఒక సంచలం సినిమా విడుదల కాగానే తమ అస్థాన రచయిత చేత ఒక సమీక్ష రాయసారు. సదరు సమీక్షకుడు ముందుగా కుదుర్చుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం, తన సమీక్షలో కొంచెం వివాదాస్పద వ్యాఖ్యలు చేస్తాడు. అంతే కొన్ని నెలలపాటు అక్కడ వీక్షకుల కామెంట్లు వెల్లువెత్తుతుంటాయి. వేల కొద్దీ జనం ఇష్టమొచ్చిన భాష, వీరంగం, ఒక్కటేమిటి ఎన్ని రకాల వికారాలు కావాలో అన్నీ అక్కడ మనకు దొరుకుతాయి.

ప్రేక్షకులను వినోదింపజేసి, ఉర్తాతలూగించి, మాయజేసి, మభ్యపెట్టి, మత్తులోమంచి, ఇలా రకరకాలుగా ప్రజాసీకాన్ని చైతన్యవంతుల్ని చేస్తున్నామని చెప్పుకొచ్చేది సినిమా ప్రచార రంగంకా గా, ఆసినిమాలో మంచిచెడూ విశ్లేషించి చెప్పేది సమీక్ష. ఐతే విమర్శకుడు ఇంకా విస్తృతమైన పాత్ర పోషిస్తాడు. సదరు సినిమాలోని, బాగోగులతో పాటు, సమాజంలోని వివిధ పార్శ్వాలను, స్పృశిస్తూ సంఘం లోని తీరుతెన్నుల వల్ల, సినిమా ఎలా ప్రభావితం అవుతోంది, అదే సమయం లో సమాజాన్ని ఏవిధంగా పట్టి కుదుపుతుందో, తద్వారా, ఎన్ని రకాల ప్రకంపనలు, వినోద రంగంలో, కలుగుతున్నాయో అనే అంశాన్ని విమర్శకుడు ప్రతి సినిమాకు ప్రధానాంశంగా ఎన్నుకుంటాడు. సాహిత్యం, రాజకీయాలు, మీడియా, అంతర్జాతీయ సినిమా, తదితర రంగాల్లో సమకాలీన మార్పులతో అనుసంధానిస్తూ వివరిస్తాడు.

అసలు సినిమా స్క్రిప్టు కన్నాసైజులోపెద్దగా వెలువడ్డ విమర్శలూ ఉన్నాయి. కురసోవా మీద అధ్యయనాన్ని పూర్తికాలపు పరిశోధనాంశంగా తీసుకున్నవారు ఎందరోఉన్నారు. ఏదేశం లోనూ మన సినిమా వాళ్ళు తీసుకున్నంత వ్యామోహం గానూ ,ఈజిగానూ ఏదేశం వాళ్ళూ తీసుకోలేదన్నది మాత్రం నిజం. రాజకీయాలు, రియల్ ఎస్టేట్ , ఏదైతేనేం వ్యాపారమేగా అనే ధోరణితో డబ్బు సంచులతో దిగిపోయి సినిమాలు తీసిపారేసే వాళ్ళ పాత్ర ఎంత ఉందో, ఎప్పటికప్పుడు సినిమా రంగం లోని పరిమాణాలను నిశితంగా గమనిస్తూ హెచ్చరించలేక పోయిన సమాచార సాధనాలదీ ఈ నిర్వాకం లో అంతే పాత్ర ఉంది. అలాగే మంచి సినిమాను చూడలేకపోవటం ఎంత బాధిస్తుందో, మంచి విమర్శను చదవలేకపోవటం కూడా అంతే వేధిస్తుంది.

తెలుగులో ఇప్పటి వరకూ ఎక్కువ రచనలు మాయాబజార్ సినిమా గురించి వచ్చాయి. అకడమిక్ వర్గాలు మొత్తంగా సినిమాను దూరంగా ఉంచటంలోని ఉద్దేశ్యాలను తర్వాత తీరిగ్గా చర్చించు కోవచ్చు. బెంగాలీ, తమిళ, కొంచెం కన్నడ భాషల్లో విద్యావేత్తలు, అలాగే, హిందీలో కొంతమేరకు సమకాలీన సినిమా పోకడల గురించి చర్చిస్తూనే వున్నారు. వివాదాస్పద సినిమాలు వచ్చినప్పుడు తప్ప మనకు తెలుగులో మేధావుల రచనలు చదివే అవకాశం ఉండదు.

హాలీవుడ్ లో.....

హాలీవుడ్ లో చలనచిత్ర అధ్యయనం ఒక విస్తారమైన అంశం. అక్కడి సమాజంలోని ప్రతి ఒక్క రంగం యొక్క ప్రభావం సినిమాల మీద, సినిమా ప్రభావం మిగిలిన అన్ని రంగాల మీద అనివార్యంగా ఉంటుంది. ఒక్క ఆంగ్ల సాహిత్యమే కాక ప్రపంచ భాషల్లో వెలువడ్డ క్లాసిక్స్ అనదగ్గ ప్రతిరచనా హాలీవుడ్ లో సినిమాగా వెలువడింది, ఇంకా వెలువడుతూనే ఉన్నాయి. ఇటీవలి కాలంలో హారీపాటర్ సంపుటాలు పుస్తకాలుగా, సినిమాలుగా ఎంత ప్రాచుర్యం పొందాయో అందరికీ తెలిసిన సంగతే. ఐతే అన్నీ క్లాసిక్స్ కూడా ఏమాత్రం తెర మీద న్యాయం జరుగుతుంది అన్నది వేరే సంగతి. తద్వారా అక్కడ మీడియాలో, అకడమిక్ వర్గాల్లో చర్చ, కొంతమేరకు స్క్రిప్టును పై రచయితలకు దర్శక నిర్మాతలకు, ఐ ఓపెనర్ గా కూడా పనిచేస్తుంటుంది.

2007 లో నేను చూసిన ఉత్తమ భారతీయ సినిమాలు

Posted: Jan 9th, 08 by వెంకట్

2007 నా జీవితంలో మర్చిపోలేని సంవత్సరం. ఈ సంవత్సరంలో నేను దాదాపు 300 కి పైగానే సినిమాలు చూడడం జరిగింది. అందులో మన దేశానికి చెందిన సినిమాలు కొన్ని మాత్రమే. అందుకు రెండు కారణాలు: 1) నేను ఈ సంవత్సరం మొత్తం ఇండియాలో లేకపోవడం. 2) మన సినిమాల్లో చాలా కొద్ది సినిమాలు మాత్రమే నాణ్యత కలిగినవి కావడం. ఈ సంవత్సరం నేను చూసిన సినిమాల్లో నాకు బాగా నచ్చినవి (వరుస క్రమంలో కాదు):

- Ore kadal (Malayalam)

- Naalu Pennungal (Malayalam)
- Paruthi veeran(Tamil)
- Onbadhu Roobai Note(Tamil)
- Frozen (Hindi)
- Manorama (Hindi)
- Evano Oruvan(Tamil)
- The Blue Umbrella(Hindi)
- Water(Hindi)
- Namesake(English)
- Mahek(Hindi)

మరీ అంత నచ్చకపోయినా ఫర్వాలేదనిపించిన సినిమాలు:

- The Last Lear(English)
- No smoking(Hindi)
- Johny Gadar(Hindi)
- Guru(Hindi)
- Aja nachle (Hindi)
- The Voyeurs (Bengali)
- Taare Zameen Par(Hindi)

చూడాలనుకుని చూడలేకపోయిన సినిమాలు:

- Happy Days (Telugu)
- Anasuya (Telugu)
- Mantra (Telugu)
- Tamil MA (Tamil)
- Dharm (Hindi)
- Khosla ka Ghosla (Hindi)
- Omkara (Hindi)
- Kamli (Telugu)

2007 లో విడుదలయిన ఉత్తమ భారతీయ చలన చిత్రాల గురించి నవతరంగం ద్వారా మీరూ వ్రాయాలనుకుంటున్నారా? అయితే మీరు చూసిన ఉత్తమ సినిమాల లిస్టుతోపాటు, ఆయా సినిమాల గురించి మీ అభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేస్తూ వ్యాసం వ్రాసి [navatarangam\[at\]gmail\[dot\]com](mailto:navatarangam[at]gmail[dot]com) కి పంపగలరు.

కథను గాలికి వదిలేసిన తెలుగు సినిమా

Posted: Jan 20th, 08 by రాజేంద్ర కుమార్ దేవరపల్లి

భారతీయ చలనచిత్రాల్లో కళాఖండాలు అన్నవి ఒక వంద లెక్కేస్తే ఆయన దర్శకత్వం వహించినవో ఆయిదు ఉంటాయి. తెలుగులో వచ్చిన అత్యుత్తమ చిత్రాల్లో ఒక పాతిక జాబితా రాస్తే ఆ మహనీయుడి చిత్రాలు అన్నీ ఉంటాయి. నా తదనంతరం ఇక ఇలాంటి సినిమలు రావూ అని నిశ్చయంగా తెలిసినట్లే తళుకు బెళుకు రాళ్ళు తట్టేడేల అన్నట్లు నిక్కమైన సీలాలే మనకిచ్చి మహానుభావుల్లో కలిసిపోయాడు.

తెలుగు సినిమాకో దిశానిర్దేశం చేసి, మంచి సినిమా అంటే తను తీసిన సినిమాల ద్వారా నిర్వచించి, గొప్ప చలన చిత్రాలకో గ్రామరూ, కళాఖండాలకో గ్లామరూ తయారు చేసి చూపాడు. సాహిత్యంలో తప్ప క్లాసిక్స్ అనేవి తెలుగు సినిమాల్లో రావూ అనే వాదాన్ని తుత్తునియలు చేశాడు . ఆయనే మల్లీశ్వరి, బంగారు పాప , పూజాఫలం, రాజమకుటం, వంటి అద్భుత చిత్రాలను మనకు అందించి తెలుగు సినిమా బావుటాను విశ్వవిఖ్యాతం చేసిన బి.యన్.రెడ్డి.

భారీ కాన్వాసు తీసుకుని అంత కన్నా పెద్ద తారాగణం వాటి మోజు లో పడి కథాకథనాలకు న్యాయం చేయలేకపోయిన ఆనాటి దర్శకులముందు బి .యన్. హిమాలయ శిఖర సమానుడు . పోయిన శతాబ్దపు మూడు, నాలుగు, అయిదు దశాబ్దాలలో కూడా హంగూ, ఆర్థాటాల మీద తప్ప కథలొ దమ్ము లేకుండా వచ్చిన సినిమాలు చాలా ఉన్నాయి అనేది నమ్మకక్యం కాని నిజం . కాలక్రమంలో స్వర్ణయుగం అంతరించి ఆనాటి బంగారు కాంతులు పలచబడుతూ వస్తున్న వస్తున్న కాలంలో బి.యన్. ఒక సందర్భంలో తన మనోభావాలను పంచుకున్నారు.

“ఒకనాడు సినిమా తీస్తే ఆ సినిమాలో కథాంశం ఏమిటి? ఆదర్శం ఏమిటి? ఆశయం ఏమిటి? అదిచ్చే సందేశం ఏమిటి? అని కూలంకషంగా చర్చించేవాళ్ళం , ఆ విషయాలు తేలాక కథ రాసుకునేవాళ్ళం , పాత్రలను మలచుకునేవాళ్ళం. పాత్రలను బట్టి నటులను ఎన్నుకునేవాళ్ళం. ఆనాడు పాత్రల స్వభావానికి నటులు ఒదిగి ఉండేవాళ్ళు. భాషను కూడా పాత్రల స్వభావాన్ని బట్టి ఎంపిక చేసేవాళ్ళం .. మనకు ఆనేక ప్రాంతాలు, ఒకదానికొకటి అందికాపొందికా లేని మాండలిక ప్రత్యేకతలూ ఉన్నాయి. అందువల్ల మేము సినిమాలు తీసిన తొలివాళ్ళలో ఏ ప్రాంతపు భాష సార్వజనినంగా ఉంటుందన్న విషయం గూడా తర్జనభర్జనలు జరిపి, ఉన్నవలక్ష్మీనారాయణ గారు మాలపల్లిలో వాడిన భాష ఆంధ్రదేశానికంతటికీ సరిపోతుందని భావించాం.

చిత్రంలో యధార్థ జీవితాన్ని చిత్రించేటప్పుడు ఒక్క వాతావరణం మాత్రం చూపితే సరిపోదు . భాషలో, పాత్రల స్వభావంలో, వారి నటనారీతిలో అన్నిటా వాసత్విక అనుభూతి కల్పించగలగా లి.దానికి దర్శకునికి, రచయితకూ తెలుగు దేశ సాంఘిక జీవన సరళిపై మంచి పట్టు ఉండాలి. ఉదాహరణకు నేను తీసిన వందేమాతరం చిత్రంలో రైతు కుటుంబాలను చిత్రించాలివచ్చినప్పుడు నాకు తెలిసిన నా ప్రాంతపు (రాయలసీమ) రైతు కుటుంబాలను చిత్రించాను. నేను పుట్టి పెరిగిన వాతావరణాన్ని ముమ్మారుల చలన చిత్రంలో ప్రతిబింబించాను. చలనచిత్రం సహజత్వానికి దగ్గరగా ఉండాలంటే ఏపాత్రలను, ఏప్రాంతాలను దృష్టిలో పెట్టుకున్నామో ఆయా ప్రాంతాల ఆచార వ్యవహారాలు, కట్టుబాట్లు, ఆయా వ్యక్తుల రాగదేశాలూ అన్నింటిలో దర్శకునికి, కళాదర్శకునికి పరిచయం ఉండటం అవసరం. ఆనాడు వీటిని తెలుసుకుని, కథాకథనం చెడకుండా చిత్రాలను నిర్మించాలనే జిజ్ఞాస ఉండేది . అందుకే ఒక చిత్రం నిర్మించాక మరో చిత్రం నిర్మించాలంటే , ఇందులో ఏమి చెప్పాలనేది మాకు పెద్ద సమస్యగా ఉండేది. ” థీం కోసం చాలా కాలం ఆలోచించవలసి వచ్చేది.

నేడు అదంతా మనవాళ్ళకు అపహాస్యంగా కనిపిస్తుంది. సినిమాకు కథేమిటి? హీరో కాల్షిట్లు ఇస్తే సరి - అన్నంత దూరం పయనించింది మన చిత్ర పరిశ్రమ. చిత్రాన్ని వ్యాపార దృష్టితో తీసేటప్పుడు కథ, ఆదర్శాలు అనవసరం. కావలసిందల్లా ప్రజలను కవ్వించటం, గ్లామర్, పెద్దతారల పాపులారిటీ, పర్సనాలిటీ, అభిమానులు, అభిమాన సంఘాలు వీళ్ళందరికీ సరిపడే పాళ్ళలో మసాలా వేసి వండడం - ఇలా ఏది చేస్తే అది ఘనకార్యం, ఏది తీస్తే అది అధునతకళాఖండం!

చలనచిత్ర పరిశ్రమ నేడు ఘక్తు బోకు వ్యాపారం. ఎన్ని వారాలు నడిస్తే అంత కళాఖండం, చిత్రంలో ఏదీ లేకున్నా అలా రాయించుకుంటాం. ఈ వ్యాపార చిత్రాలకే ప్రభుత్వం ఆవార్డులు ఇస్తూ ఉంది. రాజమెచ్చింది రంభగా కేమాతుంది?

అవాస్తవికత వాస్తవికతగా రాజ్యమేలుతున్న తెలుగు చిత్ర పరిశ్రమ, కొత్తగా కొన్ని పెద్ద పెద్ద నినాదాలను వల్లిస్తూ ఉంది. ఇందులో హీరో ధనిక వర్గం నశించాలి అని నినాదం ఇస్తూ ఉంటాడు. ఆ హీరో నాలుగు వేళ్ళకూ ఉంగరాలు మెరిసి పోతుంటాయి. 'అయ్యా హీరో గారూ మీరు వేస్తున్నది కార్మికుడి వేషం, ఒక పూట తింటే మరో పూట పస్తుండే వేషం, చేతులకు ఉంగరాలు ఉండగూడదని ఎవరైనా హీరో గారికి చెప్పే దమ్ములున్నాయా? హీరో, సాదాసీదాగా పాత్రకు అనుగుణ్యంగా కనిపిస్తే హీరో ఇమేజ్ దెబ్బ తింటుంది. అందుకే మన చలన చిత్రాలు సామ్యవాదాన్ని బోకున కొని చిల్లరగా అమ్మాలని ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

నేడు మన చిత్ర పరిశ్రమ ఒక విషవలయంలో కొట్టుమిట్టాడుతుంది. భారీ తారాగణం, పంపిణీ వ్యవస్థ, థియేటర్ యజమానుల కభంధ హస్తాల్లో పడి నలిగిపోతూ ఉంది. దీనిని ఛేదించటమెలా? పంపిణీదార్లకు వ్యాపారరీత్యా హిట్ అయ్యే కథ కావాలి, ఫలానా తార కాని, తారడు కాని కావాలి. ఆ ఫలానా తారడికి, తారకూ కథ తన చుట్టూ గిరి గీసుకుని మరీ తిరగాలి, ఇక థియేటర్ల యజమానులకు ఈ స్టార్ సిస్టం తో పాటు రంగుల హంగులూ కావాలి. ఈ ముగ్గురినీ సంతృప్తి పరచవలసి వచ్చేసరికి తెలుగు సినిమా పంచ కూళ్ళ కషాయంలా తయారౌతోంది. రచయితలు కూడా ఈ సినిమాలను చూసి చెడుతున్నారు. నాలుగు సినిమాలు చూసి ఒక నవలను వండే పరిస్థితికి నవలా రచయితలూ, పది సినిమాలలోని సన్నివేశాలను ఏరి ఒక సినిమా రాసే సినీ రచయితలూ తయారయ్యారు. ఇక ఈ పరిశ్రమ బాగుపడేదెట్లా? తెలుగు సినిమా బాగుపడాలంటే పంపిణీ వ్యవస్థ జాతీయం కావాలి థియేటర్ యజమానుల కంట్రోలు పోవాలి స్టార్ సిస్టం రద్దు కావాలి. దర్శకునికి జాతి జీవితం గురించి తెలియాలి. రచయితలు సినిమాలు కాపీ కొట్టి రచనలు సాగించే పద్ధతి అంతం కావాలి. ప్రేక్షకుడు కథకు ప్రాముఖ్యమిచ్చే స్థాయికి ఎదగాలి. ఇన్ని బాధలు తెలుగు సినిమా పడలేదు. అందుకే గ్లామర్ ని సర్వరోగనివారిణిగా ఎంచుకుంది!

-అభ్యుదయ మాసపత్రిక అక్టోబరు 1976 సంచిక లోని వ్యాసం ఆధారంగా

విమర్శపై విమర్శ

Posted: Jan 8th, 08 by రాజేంద్ర కుమార్ దేవరపల్లి

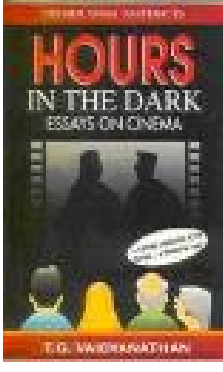
ఎందరో విద్యావేత్తలు తమ భాషాపాటవాన్ని సినిమా విమర్శలు, సమీక్షలు రాసేందుకు ఉపయోగించుకున్నారు . కొ.కులాంటి ఎందరో బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలులు వందలాది వ్యాసాలతో దశాబ్దాల క్రితమే పాఠకులకు చలంచిత్ర రంగానికి చెందిన అన్ని అంశాలను పరిచయం చేసి వారి అవగాహనా పటిమను పెంచారు. అన్ని శాస్త్రాలలాగానే సినిమ నిర్మాణం లోఎన్నో సాంకేతికమైన మార్పులు చేర్పులు, చాలా కొత్తవిభాగాలు కాలక్రమంలో భాగాలవుతున్నాయి. నిర్మాతలు, నటీనటులకు ఈవిషయాల మీద పెద్ద అవగాహన అవసరంలేక పోయినా మిగిలిన సాంకేతిక నిపుణులకు, దర్శకుడికీ అవశ్యం. అదే విధంగా సినిమాల మీద సమగ్రమైన రచనలు చేసేవారికీ తప్పని సరి. కొన్ని సందర్భాలలో కొంతమంది విమర్శకులు దశాబ్దాల పాటు తిరుగులేని, సాటిలేనివారుగా చలామణి అవుతారు. కానీ ఎప్పుడో ఒకసారి తాడిని తన్నే వాడి తలదన్నేవాడు వచ్చినట్లు ఇంకో మేధావి వచ్చి అసలు విషయం బయటపెడతాడు.

ఇక్కడ తాడిని తన్నింది టి. జి. వైద్యనాథన్ అనే విద్యావేత్త, రచయితా కాగా, తలను తన్నిన మరో మేధావి గిరీష్ కర్నాడ్.

టి. జి. వైద్యనాథన్ బెంగళూరు విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంగ్ల అధ్యాపకుడిగా పనిచేశారు. క్రికెట్, సాహిత్యం, తత్వశాస్త్రం లాంటి ఎన్నో విభిన్న అంశాల మీద చాలా రచనలు చేశారు . ఐతే ఆయనకు మంచిపేరుప్రఖ్యాతులు తెచ్చిపెట్టినవి మాత్రం, కర్ణాటక లో అగ్రగామి ఆంగ్ల దినపత్రిక దెక్కన్ హెరాల్డ్ లోని సినిమా సమీక్షలే . సుదీర్ఘకాలం టి. జి. వి. నిర్వహించిన సినిమాసమీక్ష అక్కడి విద్యాధికులకు చలనచిత్ర ప్రేక్షకులకు, పాఠకులకు కరదీపికగా ఉండేది.

సుమారు మూడు దశాబ్దాల తన సమీక్షలను ఆక్స్ ఫర్డ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్ వారు హవర్స్ ఇన్ ది థార్క్, ఎస్సెన్ ఆన్ సినిమా గా 1996 లో ప్రచురించారు. సహజంగానే ఆ పుస్తకంమీద సమీక్షలు , ప్రశంసలు యధావిధిగానే వచ్చాయి. కొంతకాలంసినిమా, అకడమిక్ రంగాల్లో చర్చ కూడా జరిగింది. అంతాబాగానే ఉందీ అనుకుంటునంరోజుల్లో ఫులిమీద ఫుట్రలా గిరీష్ కర్నాడ్ సమీక్ష ది బుక్ రెవ్యూ ఏప్రిల్ 1997 సంచికలో వెలువడింది. అప్పటివరకూ టి. జి. వి. సినిమా సమీక్షలను నెత్తినపెట్టు కున్న వారందరూ ఒక్కసారిగా అవాక్కయ్యేలా చేసింది.

పాఠకులారా ఇప్పటి వరకూ వైద్యనాథన్ గారు మనకు కొత్తగా చెప్పింది ఏమీ లేదు , ఇంతవరకూ ఎవరూ రాయని అంశాలు కూడా కాదు అవి. పైగా తనకు తెలియని ఎన్నో అంశాలను పేర్ల భాషాప్రయోగంతో కప్పిపుచ్చుకునే ప్రయత్నాలు చేసుకొచ్చాడు అనేది కర్నాడ్ చెప్పిన మొదటి నిజం . రెండోది ఫిల్మ్ స్టడీస్ అనేది కాలక్రమంలో స్ట్రక్చయరిలిస్ట్-సెమీయాటిక్స్, సైకోఅనలిటిక్ క్రిటిసిజం, డికనస్ట్రక్షన్, ఫెమినిజం, ఇలా ఎన్నో శాఖోపశాఖలను అన్వయించుకుంటూ ముందుకు సాగుతుంటే , ఏనాడో అరిస్టాటిల్ చెప్పిన ప్లాట్, కారెక్టర్ దగ్గరే టి. జి. వి. నిలిచిపోయాడు అనేది రెండో వాస్తవం. ఇలా ఎన్నో విషయాలను నిశితంగా విశదీకరించిన కర్నాడ్ పేర్లిన కన్నడ బాంబు తిరుగులేనిది. మూడు డశాబ్దాల పాటు ఆంగ్ల, కన్నడ సినిమాలను సమీక్షించిన వైద్యనాథన్ కు కన్నడభాషే రాదనేది ఆ బాంబు. ఏదో వినటం, కొన్ని చిన్నచిన్న పదాలు తప్ప కన్నడ భాషే రాని టి. జి. వి. ఆభాషా సినిమాలను సమీక్షించటమే అన్నిటికంటే పెద్ద వింత అని కూడా కర్నాడ్ అన్నాడు.

మంచి ఇంగ్లీషు రాసే వాళ్ళు తక్కువగా ఉండటం, న్యూస్ పేపర్లకు డెడ్ లైన్ తోపురాసి ఇవ్వగలగటం, తాజాగా విడుదల అయిన సినిమా సమీక్షనే పాఠకులు చదువుతారు గానీ , సమగ్రవిమర్శలను కాదు అనే అభిప్రాయంతో దినపత్రికలు స్థానికభాష తెలికపోయినా అలాంటి వారిచేతే సమీక్షలను రాయిస్తున్నాయి అనేది కర్నాడ్ వివరణ.

సినిమా అనే కాకుండా ఏ అంశంమీదైనా నిపుణుల అభిప్రాయంతో పాటు మనకూ ఒక స్వంత నిర్ణయకళక్తి వైయుక్తిక భావస్వేచ్ఛా ఉండాలి. బుద్ధుడు ఒక సందర్భంలో తనశిష్యులతో చెప్పిన మాటలను ఇక్కడ మననం చేసుకోవటం అవసరం. బౌద్ధ ధర్మాన్ని అనుసరించటం గానీ, మరే ఇతర జీవన వ్యాపారకార్యకలాపాలతో గానీ, స్వంత నిర్ణయాలు తీసుకోండి . బుద్ధుడు చెప్పాడనో , శాస్త్రాలు ఘోషించాయనో , పెద్దలూ, తల్లితండ్రులూ చెప్పారనో, లేక బ్రాహ్మణులు చెప్పారనో మీరు మరో ఆలోచన లేకుండా ఆచరించటం కాదు, ప్రతిపనిలోనూ యుక్తాయుక్త విచక్షణ జ్ఞానంతో వ్యవహరించండి అని ఉపదేశించాడు . మనం కూడా మన బుర్రలకూ పనిచెప్పితే చాలా మందికి మనకు ఉచితసలహాలు ఇచ్చే శ్రమ తప్పించిన వారము అవుతాము.

4 Month, 3 Weeks and 2 Days

Posted: Jan 21st, 08 by మంజుల

నేను Talk Cinema లో ఈ చిత్రం చూశాను. Talk Cinema అంటే, ఎప్పుడూ ప్రదర్శించని చిత్రాలు ప్రదర్శిస్తారు. ఏ సినిమా ప్రదర్శిస్తారో కూడ మనకి చెప్పరు. సాధారణంగా independent and foreign films ప్రదర్శిస్తారు. ప్రదర్శన తర్వాత సినిమా గురించి చర్చిస్తారు.

ఇది నా మొట్టమొదటి Romanian చిత్రం. సినిమా 1987 లో జరుగుతుంది. సినిమా కథాకాలం ఒక్క రోజు. ఒక అమ్మాయి 4 నెలలు, 3 వారాలు, 2 రోజుల గర్భవతి. తన గర్భాన్ని తీయించేసుకోవాలి అనుకుంటుంది. కాని ఇది abortions మీద సినిమా కాదు. ఈ చిత్రంలో స్నేహం, సంబంధాలు, communist రోజులలో రోమేనియన్ సంఘిక పరిస్థితులు ప్రధాన అంశాలు.

నాకు ఈ చిత్రం ఆడవాళ్ళ సినిమా అనిపించి నా, ప్రేక్షకులలో మగవారికే ఈ చిత్రం ఎక్కువ నచ్చింది. ఈ సినిమాని చాలా బాగా తీసారు. చాల మటుకు stationary camera తో తీసారు. మనకి setting లో ఒక భాగమే కనిపిస్తుంది. మిగిలిన వాళ్ళ మాటలు మాత్రమే వినబడతాయి. ఇంకొక చెప్పకోదగ్గ విషయం ఏమిటి అంటే, background score లేక పోవడం.

కొన్ని దృశ్యాలు అనవసరమేమో అనిపిస్తాయి కాని వాటి significance తర్వాత తెలుస్తుంది. నేను కథ కొన్ని మలుపులు తిరుగుతుందేమో అనుకున్నను గాని, అలా జరగలేదు. ఆ మలుపులు తిరిగి వుంటే నాకు ఈ చిత్రం అంతగా నచ్చేది కాదేమో.

మీకు ఈ చిత్రం నచ్చినా నచ్చకపోయినా ఖచ్చితంగా మీ చేత అలోచింపజేస్తుంది.

Menolippu Mombasaan

Posted: Jan 18th, 08 by రాకేశ్వర రావు

హైదరాబాద్ ౨వ చలనచిత్రోత్సవం ౨వ రోజు (౪-౧-౨౦౦౮)

సినిమా: Menolippu Mombasaan (Oneway ticket to Mombasa)

దేశం: ఫిన్ ల్యాండ్

భాష: ఫిన్నిష్

దర్శకుడు: Hannu Tuomainen.

సంవత్సరం: ౨౦౦౨

ఈ సినిమా గురించి ఒక ముక్కలో చెప్పాలంటే, సినిమా ఎవరికైనా నచ్చుతుంది. మీకు ఒక్క మగాడు తెగనచ్చేసే రకమైనా, బొమ్మరిల్లు బోరింగు సినిమా అనిపించినా, ఈ సినిమా మాత్రం మీకు నచ్చుతుంది. కొందరు పాత కాలం అమ్మలక్కల విషయం మాత్రం నేను చెప్పలేను.

ఈ సినిమా బ్రతికుండడమనే ఉత్సవాన్ని ఎలా జరుపుకోవాలో చెబుతుంది . పదిహేడేళ్ల పీట్ కి కాన్సర్ ఉందని తెలుసి ఆస్పత్రిలో వెంటనే చేరమంటారు. ఆసుపత్రిలో తన సహవాసి యూస కూడా కాన్సర్ బాధితుడే . ఇద్దరూ కలిసి ఆసుపత్రినుండి పారిపోయి యూస స్వప్నలోకమైన ఆఫ్రికా ఖండంలోని మాంబన వెళ్లిపోదామని నిశ్చయించుకుంటారు. కానీ వెళ్లేముందు పీట్ తన చిరకాల ప్రేమ అయిన కాతాని ఒక సారి కలుసుకుని వెళ్దాం అని అనుకొని వారి ప్రయాణం మొదలుపెడతారు . వారి దగ్గరపైసా వుండదు!

ఒక సారి కాన్సర్ వుంటే జీవితం లో చిన్న చిన్న విషయాలను ప్రక్కన పెట్టి ఎలా జీవిస్తారో అన్న విషయాన్ని చాలా బాగా తెరకెక్కించారు. సినిమా ఎంత అద్భుతంగా వుందంటే ఆ రోజు ఇంకేం సినిమాలూ చూడకుండా నిష్క్రమించాను. యువతకు చాలా బాగనచ్చే సినిమా ఇది. నా సందేహం అక్కడున్న మన తెలుగు దర్శకులెవరైనా చాలా హ్యాపీ డేస్ అని చెప్పి ఈ సినిమాని తెలుగులో తీసినా ఆశ్చర్యపోను.

మీకు పీలున్నా లేక పోయినా ఈ సినిమా తప్పక చూడండి. అందమైనా ఫిన్ లాండు మఱియూ అందమైన కాతా మఱియూ అందమైన ఫిన్నిషు భాషా వున్నయినా సినిమాలో.

I for India - సినిమా పరిచయం

Posted: Jan 2nd, 08 by వెంకట్

I for India, సినిమా ఈ మధ్య కాలంలో వచ్చిన ఒక వైవిధ్యమైన సినిమాగా పేర్కొనవచ్చు . 1965 లో ఇండియా వదిలి యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ లో డాక్టరుగా స్థిరపడిన యాశ్ పాల్ సూరి అనే వ్యక్తి కథ ఇది. 1960 ప్రాంతంలో ఇండియానుంచి యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ కు వైద్యరంగంలో పైచదువులు రీత్యా వచ్చిన చాలా మంది భారతీయులలో యాశ్ పాల్ కూడా ఒకరు . యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ కి వచ్చినప్పటినుంచీ ఆయన్ ఇండియా తిరిగి వెళ్ళాలని అనుకుంటూనే వుంటారు కానీ ప్రతి సారి ఏదో ఒక కారణం చేత అతని పథకాలు మారుతుండడంతో దాదాపు పదేళ్ళపాటు ఇండియాకి వెళ్ళలేకపోతాడు. ఈ లోగా అతనికి ముగ్గురు పిల్లలు జన్మిస్తారు. సొంత ఇల్లు కొనుక్కుంటాడు . అతని కుటుంబం ఇంగ్లండు జీవనశైలికి అలవాటుపడిపోతుంది . అన్నేళ్ళుగా తమని వదిలి దూరంగా వెళ్ళిపోయిన కొడుకుపై ఆతల్లిదండ్రులు తీవ్రంగా స్పందిస్తారు. చివరికి ఇండియా వెళ్ళిపోదామని నిర్ణయించుకుంటారు. ఇండియా చేరగానే అక్కడ ఒక ఆసుపత్రి స్థాపించి రోగులకు సేవలందించాలన్న ప్రయత్నం చేస్తారు యాశ్ పాల్. అతని ఆసుపత్రి అనుకున్నంత సక్రమంగా నడవదు . మరోవైపు అతని భార్య , ముఖ్యంగా పిల్లలు అక్కడి

వాతావరణానికి జీవనశైలికి తగ్గట్టుగా సర్దుకోలేకపోతారు. చేసేదేమీలేక తిరిగి యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ చేరుతారు. కాలక్రమంలో అతని ముగ్గురు కూతుర్లు పెరిగి పెద్ద వాళ్ళవుతారు. పెద్దామ్మాయికి పెళ్ళివుతుంది. రెండో అమ్మాయి చదువుకోడానికి ఆస్ట్రేలియా వెలుతుంది. చదువయ్యాక తిరిగివచ్చిన రెండో కూతురు ఆస్ట్రేలియాలోనే స్థిరపడాలనుకుని నిశ్చయించుకుని అక్కడకు బయల్దేరివెల్తుంది. ఒకప్పుడు తను ఇండియా వదిలివెళ్ళినందుకు తన తండ్రి ఎంత బాధపడివుంటాడో అప్పుడు కానీ అర్థం కాదు యాశ్ పాల్ కి

ఇదీ I for India సినిమా కథ. ఈ కథలో పెద్దగా చెప్పుకోడానికేమీ లేకపోవచ్చు. దాదాపు ఇండియా వదిల ఇతరదేశాల్లో నివసించే ఎంతో మందివి దాదాపు ఇలాంటి కథలే (జీవితాలే)! అయితే ఈ సినిమా లో ప్రపంచంలో 99 శాతం సినిమాలకు లేని ఒక ప్రత్యేకత వుంది. ఈ సినిమా లోని కథ కల్పితం కాదు. అదేమంత ప్రత్యేకం కాకపోయినా ఈ సినిమా అసలెలా రూపొందించబడిందో తెలుసుకుంటే ఎవరైనా ఈ సినిమా యొక్క గొప్పతనాన్ని అభినందించక తీరరు.

1965 లో యాశ్ పాల్ యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ రాగానే ఆయన మొదటగా చేసినదేమిటంటే రెండు సినిమా (సూపర్ 8 కెమెరాలు, ప్రొజెక్టర్లను కొని ఒకటి తన వద్దవుంచుకుని మరోటి ఇండియాలోని తన కుటుంబానికి పంపించాడు. ఆ రోజుల్లో ఫోన్ సౌకర్యం అంతంతమాత్రమే వుండడంతో పాటు, ఉత్తరాల ద్వారా పెరిగిన దూరాలను దగ్గరచేయలేకపోవడంతో ఆయన తన బంధు మిత్రులతో సంప్రదించడానికి ఒక వైవిధ్యమైన పద్ధతిని అవలంబించారు. నెలకో సారి తమ జీవితంలోని మధుర ఘట్టాలను కెమెరాలో బంధించి ఆ రీలుని ఇండియాకి పంపేవాడట. అలాగే నెలకో సారి ఇండియానుంచి వచ్చిన సినిమా ప్రదర్శించి తన వారి బాగోగులు తెలుసుకునేవాడట.

అయితే వారు కేవలం కమ్యూనికేషన్ కోసం ఉపయోగించిన ఆ ఫిల్ము రీళ్ళు ఆయన మూడో కూతురు సంధ్య పెద్దయ్యాక ఒక పూర్తి నిడివి చిత్రంగా మలస్తుందని అప్పట్లో వారూహించకపోయిండాచ్చు. యాశ్ పాల్ సూరి మూడవ అమ్మాయి సంధ్య సూరి ఈ సినిమా దర్శకురాలు. 40 ఏళ్ళపాటు తన తండ్రి రూపొందించిన హోమ్ వీడియోస్ తో పాటు కొన్నాళ్ళ నుంచి తనే సొంతంగా కెమెరాతో రికార్డు చేసిన దృశ్యాల ఆధారంగా ఈమె రూపొందించిన ఈ సినిమా డాక్యుమెంటరీ సినిమా అయినప్పటికీ ప్రతి ఒక్కరినీ ఆకట్టు కోగలదు. సినిమా అనేది కేవలం వినోదం కోసమే కాదని ఇలాంటి సినిమాలు అప్పుడప్పుడు ఋజువు చేస్తుంటాయి.

ఈ చిత్ర దర్శకురాలు సంధ్య ఐదేళ్ళ క్రితం ఇవే వీడియోలా ఆధారంగా రూపొందించిన ఒక లఘు చిత్రం, ఈ పూర్తి నిడివి చిత్రానికి దారి తీసి వుండొచ్చనిపిస్తుంది. ఆంధ్రవలనేనేమో ఈ మధ్యకాలంలో చిత్రీకరించిన దృశ్యాలలో పాత వీడియోల్లో వున్న Spontaneity వుండకపోవడం గమనించవచ్చు. అయినప్పటికీ అన్ని విధాలా ఒక మంచి సినిమాగా I For India నిపేర్కొనవచ్చు. ఇలాంటి సినిమాలు ఎప్పుడో కానీ రావు కనుక, వీలైతే తప్పక చూడండి.

Teeth of Love - ప్రేమ దంతాలు

Posted: Jan 18th, 08 by రాకేశ్వర రావు

సినిమా: Teeth of Love

దేశం: చైనా

భాష: చైనీసు

దర్శకుడు: Zhuang Yuxin

ఇది మన హిఫ్ (<http://hiff.co.in/>)కి ప్రా రంభోత్సవ సినిమా . అంటే ఒక విధంగా మన సెలక్షన్ల దృష్టిలో ఇది ఉత్సవానికొచ్చిన కొత్త సినిమాల్లో కెల్ల అత్యుత్తమమని.

ఇక సినిమా గురించి మూడు ముక్కల్లో చెప్పాలంటే,

మొదటి ముక్క , అమ్మాయి స్కూలులో వున్నప్పుడు ఒకతన్ని ప్రేమిస్తుంది. అది వివిధ కారణాలచే విఫలమవుతుంది.

రెండవ ముక్క , అమ్మాయి కాలేజీలో వున్నప్పుడు ఒకతన్ని ప్రేమిస్తుంది. అది వివిధ కారణాలచే విఫలమవుతుంది.

మూడవ ముక్క, అమ్మాయిని కాలేజీనుండి భరిష్కరించిన తరువాత పెళ్లి చేసుకుంటుంది. అతన్ని మాత్రం ప్రేమించలేక పోతుంది , కానీ విడిపోవాలని నిశ్చయించుకున్న తరువాత ఆఖరిగా ఒక్క రోజు అతనిని ప్రేమించగలుగుతుంది.

ఈ మూడూ ప్రేమలూ ఆమెపై చెతో గాయాన్ని వదులుతాయి. ఇదంతా ఒక పదేళ్లకాలంలో, చైనా చరిత్రలో ఒక కీలక దశాబ్దిలో జరుగుతుంది.

ప్రారంభోత్సవంలో ఈ సినిమా నిర్మాత , కథానాయిక మాట్లాడారు. సహనిర్మాత మాట్లాడుతూ సినిమా తీయడానికి పది ఏండ్లు పట్టిందని చెప్పారు. సినిమా పోస్టరు చూస్తే చాలు ఇది మీకు నిజమని తెలుస్తుంది. ఇక కథానాయిక యాన్ బిజ్జాన్ కూడా మాట్లాడారు. ఆమెకి ఆంగ్లం రావకపోవడం గమనార్హం. పిదప సినిమా గురించి పరిచయం చేస్తూ నిర్వాహకులలో ఒకతను ఈ సినిమా స్క్రీనుపై చూసి మేము నిర్భాంతపోయాం, కాబట్టి మీరు కూడా కథలో మునిగి సినిమాని ఆస్వాదించండి అన్నారు.

నేను మామూలుగా స్క్రీనుపై అన్నపదం వినడమే గాని, అసలు అదేంట్లో అంతుపట్టేది కాదు. ఈ సినిమాలో మొదటి నుండి కడదాకా, చిత్రీకరణలో ఒక రకమైన నిజాయితీ కనిపించింది, ఆ చిత్రీకరణ సినిమా ఒక్క కళాత్మక విలువకు చాలా తోడ్పడింది. అప్పుడనిపించింది స్క్రీనుపై అంటే ఇదేనేమో అని.

ఇక కథ విషయానికొస్తే, అది విషాదాంతమూ కాదూ సుఖాంతమూ కాదు. నిజ జీవితంలో చాలా ఘట్టాల్లాగా దానిదో అర్థంలేని అంతము. చీకూ చింతా లేని హైస్కూలు మహారాణి, పదేళ్ల తరువాత ఒంటరిగా దుఃఖానికి అలవాటు పడిపోయిన జీవిగా ఎలా మారిపోతుందో చూడగలం. ఆ వ్యక్తి జీవితంలో తను ఆఖరుకు మిగిలిన వ్యక్తిగా ఎలా తీర్చిదిద్దబడ్డదో అన్న ఘట్టాల శృంఖల ఈ సినిమా. సినిమా చూసినతరువాత మనకో అనీజీ భవం మిగులుతంది, అట్టే ఇలా ఎందుకు జరిగింది అని (ఉత్సవంలో ఇలాంటి సినిమాలకు లోటు లేదు). కాబట్టి ఇలాంటి సినిమాలను మన భారతంలో తీయలేము. అందుకు నిదర్శనం, సినిమా బయటకు వచ్చాక ఒక వ్యక్తి అతని మిశ్కడితో అసులు ఈ సినిమా అర్థం ఏదీ అని అడగడం.

సారాంశం - సినిమాలో కథాంశం పాత తెలుగు నవళ్లోలా చాలా సీరియస్ కథాంశం. కథనం చాలా బాగుంటుంది. నిరారాధ్యంగా, నిజాయితీగా. సినిమా తీయడంలో నేను గ్రహించగల ఎలాంటి సాంకేతిక లోపాలూ లేవు (చిత్రోత్సవంలో అన్ని అంతర్జాతీయ సినిమాల్లోలా). వీలైతే చూడగలరు.

Top ten films of 2007

Posted: Jan 10th, 08 by వెంకట్

కొత్త సంవత్సరంలోకి అడుగుపెట్టగానే పోయిన సంవత్సరంలో విడుదలయిన మంచి సినిమాల జాబితా తయారు చేయడం చాలా మందికి అలవాటే. ఇలా చేసిన వారందరి జాబితాల్లో ఒకే రకమైన సినిమాలు వుండకపోవడం సహజం. వారి వారి ఆభిరుచులకనుగుణంగా తయారు చేసుకున్న ఈ జాబితాలు కొన్ని చూడడం ద్వారా చాలానే ఉపయోగాలున్నాయి. వీటి ద్వారా మనకు తెలియని సినిమాల గురించి తెలుసుకోవచ్చు. మనకు నచ్చని సినిమాలు వేరే వాళ్ళకు ఎందుకు నచ్చాయో తెలుసుకోవచ్చు. అన్నింటికీ మించి ఈ జాబితాలు మనకు పోయిన సంవత్సరం విడుదలయిన సినిమాల గురించి ఒక గైడ్ లా కూడా వ్యవహరిస్తాయి.

ఇలా తయారు చేసిన జాబితాల వివరాలు కొన్ని.

Sight and Sound

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ప్రచురించబడే అత్యుత్తమ సినిమా పత్రికల్లో ఒకటైన Sight & Sound, దాదాపు 50 మంది సినీ విమర్శకుల అభిప్రాయాల ఆధారంగా ఈ క్రింది Top 10 జాబితా తయారు చేయడం జరిగింది.

- 4 Months, 3 Weeks and 2 Days (Cristian Mungiu)
- Inland Empire (David Lynch)
- Zodiac (David Fincher)
- I'm Not There (Todd Haynes)
- The Lives of Others (Florian Henckel von Donnersmarck)
- Silent Light (Carlos Reygadas)
- The Assassination of Jesse James by the Coward Robert Ford (Andrew Dominik)
- Syndromes and a Century (Apichatpong Weerasethakul)
- No Country for Old Men (Ethan and Joel Coen)
- Eastern Promises (David Cronenberg)

ఇవే కాకుండా ఈ జాబితా తయారు చేయడం లో పాల్గొన్న సిని విశ్లేషకులు విడి విడిగా ఎన్నుకున్న Top 10 సినిమాల జాబితాను ఇక్కడ (<http://www.bfi.org.uk/sightandsound/pdf/films-of-the-year-2007.pdf>) నుంచి download చేసుకోవచ్చు.

Roger Ebert

Suntimes పత్రికలో ఎన్నో ఏళ్ళుగా సినిమా సమీక్షలు రాస్తూ ప్రపంచంలోనే అత్యంత పాపులారిటీ కలిగిన సినీ విమర్శకుడైన Roger Ebert 2007 లో వచ్చిన మంచి సినిమాల జాబితా ఇది. ఎందులో ఎక్కువ హాళీవుడ్ సినిమాలే వున్నాయి.

- Juno
- No Country for Old Men
- Before the Devil Knows You are Dead
- Atonement
- The Kite Runner
- Away From Her
- Across the Universe
- La Vie en Rose
- The Great Debaters
- Into the Wild

ఈ సినిమాల గురించి పూర్తి వివరాలు ఇక్కడ

(<http://rogerebert.suntimes.com/apps/pbcs.dll/article?AID=/20071220/COMMENTARY/176124809>) చూడొచ్చు.

Girish Shambu

సినిమా సమీక్షలు వ్రాయడం ఒక వృత్తిగా కాకుండా, తన సొంతం కోసం వ్రాసే వారిలో గిరీష్ శంభు ప్రముఖులు. ఈయన్ సినిమా పరిజ్ఞానం అమోఘం. ఈయన బ్లాగు (<http://www.girishshambu.com/blog/>) ఒక్క సారి చూస్తే చాలు ఆ విషయంలో ఎలాంటి వారైనా ఏకీభవిస్తారు.

- *At Sea* (Peter Hutton, USA)
- *Black Book* (Paul Verhoeven, Holland)
- *Fengming, A Chinese Memoir* (Wang Bing, China)
- *Flight of the Red Balloon* (Hou Hsiao-hsien, Taiwan/France)
- *I'm Not There* (Todd Haynes, USA)
- *Inland Empire* (David Lynch, USA/France/Poland)
- *In the City of Sylvia* (Jose Luis Guerin, Spain/France)
- *Lady Chatterley* (Pascale Ferran, France)
- *The Last Mistress* (Catherine Breillat, France)
- *Paranoid Park* (Gus van Sant, USA/France)
- *The Romance of Astrea and Celadon* (Eric Rohmer, France)
- *Secret Sunshine* (Lee Chang-dong, South Korea)
- *Useless* (Jia Zhang-ke, China)

Village Voice - Critics Poll

- There Will Be Blood
- No Country for Old Men
- Zodiac
- 4 Months, 3 Weeks and 2 Days
- I'm Not There
- Syndromes and a Century
- The Diving Bell and the Butterfly
- Killer of Sheep
- Ratatouille
- Colossal Youth

ఈ సినిమాల గురించి పూర్తి వివరాలు ఇక్కడ

(<http://www.villagevoice.com/filmpoll/ballots.php>) చూడొచ్చు.

చివరిగా నా Top Ten సినిమాలు

- 4 Months, 3 weeks and 2 days (రొమానియా)
- Secret Sunshine(దక్షిణకొరియా)
- Ploy(థాయిలాండ్)
- Diving Bell and the Butterfly
- El'Bono Del Papa (ఉరుగ్వే)
- Inland Empire
- Paranoid Park
- The lives of others (జర్మనీ)
- I am not there
- California Dreamin'(జర్మనీ)

ఫోకస్: జనవరి, 2008

నవతరంగం ద్వారా తెలుగు వారికి ప్రపంచ సినిమా పరిచయం చేయాలనే ఉద్దేశంతో ప్రతినెలా ప్రపంచంలోని అత్యుత్తమ దర్శకులను, వారి సినిమాలను పరిచయం చేయడమే ఈ ఫోకస్ శీర్షిక ముఖ్య ఉద్దేశం. జనవరి నెలకు గానూ ఈ శీర్షికలో జపాను కు చెందిన ప్రఖ్యాత దర్శకుడు కెంజి మిజోగుచి గురించి పరిచయం చేసుకుందాం. ప్రపంచంలోని పది మంచి సినిమాలు ఏవి అని ఎవర్నడిగినా అందులో కనీసం ఒక్క సినిమా అయినా మిజోగుచి సినిమా ఉంటుందంటే ఆశ్చర్యం లేదు. ఈయన దర్శకత్వంలో రూపొందిన Ugetsu, Life of Oharu, Sansho-the Bailiff సినిమాలు వచ్చి ఇప్పటికీ దశాబ్దాలు గడిచిపోయినప్పటికీ, నేటికీ ఈ సినిమాలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఎంతో మంది ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకుంటున్నాయి. ఈయన గురించి ఈయన సినిమాలు, దర్శకత్వ శైలి గురించి వీలైనంత సమాచారం అందించేందుకు నవతరంగం ద్వారా ప్రయత్నం చేస్తాం. పాఠకులు కూడా తాము చూసిన మిజోగుచి సినిమాల గురించి తమ అభిప్రాయాలు తెలియచేయాలనుకుంటే ఈ క్రింది అడ్రస్ కు మెయిల్ చేయగలరు.

మీ వ్యాసాలు, సమీక్షలు, అభిప్రాయాలు, సలహాలు పంపించవలసిన e-చిరునామా: navatarangam [at] gmail [.] com

కెంజి మిజోగుచి- పరిచయం

Posted: Dec 16th, 07 by వెంకట్

జపనీస్ సినిమా అనగానే సాధారణంగా అకిరా కురసావా పేరే గుర్తొస్తుంది. అకిరా కురసావా తో పాటు యసుజిరో ఓజు మరియు కెంజి మిజోగుచి లు కూడా జపనీస్ సినిమాకే కాకుండా ప్రపంచ సినిమా చరిత్రలో తమకంటూ ఒక స్థానాన్ని కల్పించుకున్నారు. వీరు ముగ్గురిని జపనీస్ సినిమా స్వర్ణయుగపు నాటి శ్రీమూర్తులుగా వర్ణించవచ్చు. వీరి ముగ్గురిలో ఎవరు గొప్ప, ఎవరు తక్కువ అని నిర్ణయించడం కష్టమే కాకుండా అలాంటి ప్రయత్నం చేయడం కూడా వృధా ప్రయాణం. తమ తమ శైలిలో సినిమాలు రూపొందించి జపాన్ సినిమాను ప్రపంచానికి పరిచయం చేసిన వీరు ముగ్గురు ఒకరిని మించిన వారు మరొకరు. ప్రఖ్యాత ఫ్రెంచ్ సినీ విమర్శకుడైన Andre Bazin మిజోగుచి మరియు కురసావాలు గురించి ఇలాంటారు:

వీరిద్దరూ నాణేనికి చెరో వైపు. చీకటేంటో తెలియకుండా మనకి వెలుగంటే ఏంటో తెలిసే అవకాశం వుందా? Mizoguchi నచ్చినంత మాత్రాన Kurosawa నచ్చకపోవడమనేది వారిద్దరినీ అర్థం చేసుకోవడంలో మొదటి

అడుగు. అలా కాకుండా కేవలం Kurosawa నే ఇష్ట పడేవాడు నిస్సందేహంగా గుడ్డివాడే. అలాగే కేవలం Mizoguchi నే నచ్చేవాడికి ఒక్క కన్నే వున్నట్టు లెక్క.

1989 లో జపాన్ లో జన్మించిన మిజోగుచి దాదాపు 90 కి పైగానే సినిమాలు రూపొందించారు. కురొసావా లాగే యవ్వనంలో పాశ్చాత్య కళను అభ్యసించినప్పటికీ ఈయన కళా రూపాలన్నీ జపనీస్ సాంప్రదాయంతో నిండివుంటాయి. నటుడిగా తన సినీ జీవితాన్ని ప్రారంభించిన మిజోగుచి 1922 లో తన తొలి సినిమాకు దర్శకత్వం వహించారు.

మిజోగుచి మొదటి సినిమాలు ప్రఖ్యాత జపనీస్ సాహిత్యం నుండి పొందిన ప్రేరణతో రూపొందించిన ఉద్విగ్న భరిత చిత్రాలుగా పేర్కొనవచ్చు. 1925 తర్వాత జపాన్ ప్రజల జీవితాలపై పట్టణీకరణ యొక్క ప్రభావాన్ని ప్రస్తావిస్తూ చిత్రాలను రూపొందించారు ఆయన . 1931 లో జపాన్ ప్రభుత్వాన్ని సమర్థిస్తూ తీసిన Nevertheless, They Go On (Shikamo karera wa yuku) సినిమాతో సినీ రంగం లో మొదటి శకాన్ని పూర్తిచేసారు మిజోగుచి.

1930 లలో జపాన్ ప్రభుత్వం విధించిన ఆంక్షలు, సెన్సార్ చట్టం నుంచి తప్పించుకునేందుకు మిజోగుచి తన సినిమాల విషయమై చారిత్రక అంశాలపై దృష్టి మరల్చారు. ఆయనప్పటికీ అప్పుడప్పుడూ సమకాలీన సమస్యలపై కూడా ఈయన సినిమాలు దృష్టి సారించేవి. 1936 లో వచ్చిన Osaka Elegy (Naniwa ereji) మరియు Sisters of the Gion (Gion no shimai) సినిమాలు జపనీస్ సంఘంలో స్త్రీయొక్క స్థానం అనే అంశం చుట్టూ నడుస్తాయి. ఈ సినిమాలు అప్పట్లో పెద్ద సంచలనం సృష్టించాయి. Osaka Elegy సినిమానైతే ప్రభుత్వం నిషేధించింది కూడా . ఈ సినిమాలతో మిజోగుచి రాబోయే చిత్రాలకు ఒక శైలిని ఏర్పరుచుకున్నారు. మిజోగుచి సినిమాలకు థ్రేడ్ మార్క్ లాంటి అంశాలైన ఎక్కువ నిడివి గల takes, నిశ్శబ్దంగా పారే ఒక ప్రవాహంలా పాత్రల చుట్టూ తిరిగే కెమెరా , ఒకే ఫ్రేములో పొరలు పొరలుగా కథా వస్తువలను పేర్చడం, దీప్తిమయమైన సినిమాబోగ్రఫీ లాంటి వన్నో అంశాలు ఈ చిత్రాలలో కనిపిస్తాయి.

ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు మిజోగుచి చిత్రాలలో చెప్పుకోవాల్సిన చిత్రాలు ఎన్నో ఉన్నప్పటికీ Osaka Elegy (Naniwa ereji) మరియు Sisters of the Gion (Gion no shimai) మరియు The Story of the Last Chrysanthemums (Zangiku monogatari) సినిమాలు మాత్రం ఆయన ప్రతిభకు అద్దం పడతాయి.

ప్రపంచ యుద్ధపు రోజుల్లో మిజోగుచి ప్రభుత్వ ఒత్తిడి మేరకు కొన్ని సినిమాలను రూపొందించడం జరిగింది . యుద్ధానంతరం మిజోగుచి తిరిగి మహిళా ప్రాధాన్యం కలిగిన సినిమాలతో తన సినీయానాన్ని కొనసాగించారు. ఆ కాలంలో ఈయన రూపొందించిన చిత్రాల్లో చెప్పుకోదగ్గది, Women of the Night (Yoru no onnatachi, 1948). యుద్ధకాలంలో జపనీస్ మహిళలు వ్యభిచారంలోకి ఎలా త్రోయబడ్డారో అనే అంశం ఆధారంగా ఈ సినిమా రూపొందించబడింది.

1948 వరకూ కెంజి మిజోగుచి రూపొందిన సినిమాలు నాణేనికి ఒక వైపైతే 1948 తర్వాత తన జీవితపు చివరి ఆరేళ్ళలో ఐదు అద్భుత కళాఖండాలను ప్రపంచానికి అందించాడు మిజోగుచి. ఈ కాలంలో రూపొందించిన Life of Oharu (Saikaku ichidai onna, 1952), Ugetsu (Ugetsu monogatari, 1953), Gion Festival Music (Gion bayashi, 1953), Sansho the Bailiff (Sansho dayu, 1954) మరియు A Story from Chikamatsu (Chikamatsu monogatari, 1954) చిత్రాలు మిజోగుచి ఖ్యాతిని ప్రపంచ దేశాలన్నింటినీ చేరేలా చేసింది.

Sansho Dayu - సినిమా సమీక్ష

Posted: Dec 24th, 07 by వెంకట్

సినిమా: Sansho Dayu/Sansho, the Bailiff
దర్శకత్వం: కెంజి-మిజోగుచి
దేశం: జపాన్
సంవత్సరం: 1954
అవార్డులు: Silver Lion (వెనిస్ చలన చిత్రోత్సవం).

తర తరాలుగా జపనీయులు చెప్పుకుంటున్న జానపద కథ ఆధారంగా ఈ సినిమా రూపొందించబడింది. నాగరికత ఇంకా పూర్తిగా పరిమళించని రోజుల్లో ఈ కథ నడుస్తుందని సబ్-టైటిల్స్ ద్వారా తెలియచేయడంతో Sansho Dayu సినిమా మొదలవుతుంది. పదకొండవ శతాబ్దపు జపాన్ లో ఘ్యాడల్ వ్యవస్థ నెలకొని వున్న రోజులవి. ప్రభువు ఆజ్ఞను మీరి బానిసలకు చదువు సంధ్యలు నేర్పించి, వారిని మనుషుల్లా ఆదరించినందుకు గాను ఒక రాజ్య పాలకుడు అజ్ఞాత వాసానికి పంపబడతాడు. ఆరేళ్ళ తర్వాత ఆ రాజ్య పాలకుని కుటుంబం (తల్లి టమకి మరియు బిడ్డలు జుషియో, అంజులు) అతన్ని కలుసుకోడానికి దూరప్రాంతాలకు ప్రయాణం సాగిస్తారు. మార్గ మధ్యంలో వారికి జరిగిన మోసంతో తల్లి బిడ్డలు వేరు చేయబడి, ఆ తల్లి వేశ్య గాను, బిడ్డలు బానిసలు గానూ అమ్మేయబడతారు.

చిన్నపిల్లలని జాలి కూడా లేకుండా వారిని కొని వారిచే ఘోరమైన వెట్టి చాకిరీ చేపించమని అజ్ఞాపిస్తాడు Sansho అనే అధికారి. అత్యంత దీనమైన పరిస్థితుల్లో బాధాకరమైన జీవితాన్ని సాగిస్తున్న ఆ పిల్లలికి Taro అనే వ్యక్తి పరిచయం కాస్తా ఊరటనిస్తుంది. కష్టమో నష్టమో పెద్దయ్యే వరకూ ఈ కష్టాలని భరించాలని, ఆ తర్వాత అక్కడ్నుంచి బయటపడి తమ కుటుంబంతో ఏకమవ్వచ్చని హితబోధ చేస్తారు. దాంతో పాటు అజ్ఞాతాంలోనికి వెళ్ళే ముందు తమ తండ్రి బోధించిన, “దయలేని వాడు మృగంతో సమానం. నీపై నీవు కఠినంగా ఉన్నప్పటికీ, సాటి మనిషి పట్ల దయ చూపించు అన్న సూత్రం వారిని ముందుకు నడిపిస్తుంది.

పదేళ్ళ తర్వాత జుషినో, అంజు ఆ బానిస గృహంలోనే పెరిగి పెద్ద వాళ్ళవుతారు. కానీ అక్కడ అనుభవించిన బాధల ఫలితంగా జుషినోలో ఎంతో క్రూరత్వం చోటుచేసుకుంటుంది. అంజు మాత్రం తండ్రి మాటను పాటిస్తూ

అంత కష్టంలోనూ శాంతమూర్తిలా వుంటుంది. అనుకోకుండా ఆ అన్న చెల్లెల్లిద్దరికీ ఆ బానిస గృహం నుంచి పారిపోయే అవకాశం లభించినప్పటికీ, తన అన్నకు అనవసర భారం అవుతాననే ఉద్దేశంతో జషినో ఒక్కడినే ఆ బానిస గృహం నుంచి పారిపొమ్మని ప్రోత్సహిస్తుంది అంజ, ఆ వెంటనే తన ప్రాణాలూ అర్పిస్తుంది.

బానిస గృహం నుంచి బయటపడ్డ జషినో, బానిస గృహంలో Sansho పెడ్తున్న హింసను, మరియు అతని ఆగడాలనూ అక్కడి రాజ్యపాలకునికి తెలియచేస్తాడు. ప్రభువుల ఆజ్ఞను Sansho శిరసావహిస్తున్నాడని అతని ఆగడాలు ఆపడం తన చేతుల్లో లేదని చెప్తాడు ఆ రాజ్యపాలకుడు . ఈ క్రమంలో జషినో గతం తెలుసుకుని అతన్ని మరో రాజ్యానికి రాజ్యపాలకునిగా నియమించబడతాడు. జషినోలోని క్రూరత్వం పూర్తిగా నశిస్తుంది. చిన్నప్పుడు తన తండ్రి నేర్పిన సూత్రాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటాడు. తనకున్న పరిమిత అధికారంతో Sansho నడిపే బానిస గృహాన్ని ముట్టడిస్తాడు. అక్కడి బానిసలకు విముక్తి కలుగ చేస్తాడు. తన పని ముగియగానే తన పదవి విరమణ చేసి తన తల్లిదండ్రుల ఆచూకీ కోసం ప్రయత్నాలు మెదలుపెట్టి చివరికి తన కుటుంబంలో మిగిలివున్న తల్లిని మాత్రం కలుసుకుంటాడు.

సినిమా మొత్తం ఎంతో బాధాకరమైన సన్నివేశాలతో పదకొండవ శతాబ్దపు రోజుల్లో జపనీయుల జీవితాన్ని కళ్ళకుకట్టినట్టుగా దృశ్యకరించడంలో కెంజీ మిజోగుచి కనబర్చిన శ్రద్ధ శ్లాఘనీయం. హాయిగా నవ్వుకోడానికో, సరదాగా కాలక్షేపం కోసమో ఈ సినిమా చూడడం కష్టం. నాగరికత వికసించిన క్రమంలో మానవుడు ఎదుర్కొన్న ఎన్నో ఆటుపోట్లలో బానిసత్వం ఒకటి. అలాంటి దురాచారాలను అణిచివేయడంలో ఎంతో మంది శ్రమ వుంది . అలాంటి ఒకరి కథగా ఈ సినిమా చూడొచ్చు . అలాగే పరిస్థితుల ప్రభావంగా చిన్నాభిన్నమైన ఒక కుటుంబ కథగా కూడా ఈ సినిమా చూడొచ్చు . అన్నింటికీ మించి సినిమా అనే ప్రక్రియలోని అన్ని శాఖల్లోనూ అత్యుత్తమ నైపుణ్యత కలిగిన ఒక సర్వాంగ సుందరమైన దృశ్య కావ్యంగా కూడా ఈ సినిమాని వర్ణించవచ్చు.

అకిరా కురసావా రూపొందించిన రోషోమాన్ చిత్రానికి పనిచేసిన సినిమాటోగ్రాఫర్ Kazuo Miyagawa ఈ సినిమాకి కూడా సినిమాటోగ్రాఫర్ గా వ్యవహరించా రు. ఈ సినిమాలోని ప్రతిఫ్రేమూ జపనీస్ ఇంక్ పెయింటింగ్స్ ను తలపిస్తుంది. ఈ సినిమాలో వెలుగు/నీడలతో Kazuo Miyagawa చేసిన ప్రయోగాలు అపూర్వం. నలుపు/తెలుపు కూడా ఇంత కలర్ ఫుల్ గా వుంటుందా అనిపిస్తుంది ఈ సినిమాలో ఫోటోగ్రఫీ.

ఈ సినిమాలో కెమెరా కేవలం చూసే ప్రయత్నమే చేస్తుంది; చూపించే ప్రయత్నం కాదు. క్లోజప్, పాయింట్ ఆఫ్ వ్యూ లాంటి అంశాలతో ఏదో ఒక్క అంశాన్ని ఉద్ఘాటించే ప్రయత్నం చేయకుండా, సినిమాలోని ప్రపంచానికి కెమెరా కేవలం ఒక కిటికీ గానే ఉపయోగించాడు మిజోగుచి. ప్రతి సన్నివేశమూ మిడ్ షాట్ గానూ, అలాగే ఒకే ఫ్రేములో వేర్వేరు అంశాలను చేర్చే డీప్ ఫోకస్ అనే ప్రక్రియ ద్వారా ప్రేక్షకుడు నిజాన్ని చూస్తున్నట్టుగా భ్రమ చెందడం మిజోగుచి సినిమాల ప్రత్యేకతగా భావించవచ్చు.

ఈ సినిమా జపాన్ కి చెందినప్పటికీ, ఈ సినిమాలోని కథ దేశ,బాష, జాతి, మతం లాంటి అడ్డు గోడలను అతిక్రమించి ప్రపంచంలోని ఏ మూలనున్న ప్రేక్షకునైనా కదిలించి వేయగలుగుతుంది .అలాంటి సత్తా కలిగిన అతికొద్ది సినిమాల్లో ఇది ఒకటి.

సినిమా అంటే ఏమాత్రం ఇష్టం వున్న వాళ్ళైనా తమ జీవితంలో ఒక్క సారైనా తప్పక చూడవలసిన సినిమాల్లో ఇది ఒకటి.ప్రముఖ రచయిత, సినీ విశ్లేషకుడు అయిన Gilbert Adair Sansho Dayu గురించి చెప్తూ ఇలా అంటారు: “Sansho Dayu is one of those films for whose sake the cinema exists.” ఈ సినిమా చూసిన వారెవరైనా ఆయనతో ఏకీభవించక మానరు .కెంజి మిజోగుచి రూపొందించిన సినిమాల్లో మూడు సినిమాలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అత్యంత పుఖ్యాతి గాంచాయి . అందులో ఒకటి Sansho Dayu. ప్రపంచంలోని అత్యుత్తమ పది సినిమాలలో ఒకటిగా ఈ సినిమాను చాలామంది పేర్కొంటారు . ఎవరో గొప్ప సినిమా అన్నారని కాదు కానీ ఈ సినిమా చూస్తే ఇది the best” సినిమాగా అంగీకరించకపోయినా the Perfect” సినిమాగా మాత్రం తప్పక ఏకీభవిస్తారు.

Ugetsu-సినిమా సమీక్ష

Posted: Jan 4th, 08 by వెంకట్

సినిమా:Ugetsu

దేశం:జపాన్

దర్శకుడు:కెంజి మిజోగుచి

సంవత్సరం:1953

అవార్డులు: Silver Lion (వెనిస్ చలన చిత్రోత్సవం)

16 వ శతాబ్దపు రోజులవి . జపాను లోని వివిధ రాజవంశీయుల మధ్య జరిగే అంతర్యుద్ధం తీవ్రస్థాయిలో వుంటుంది. సైనికులు సామాన్య ప్రజల ఇళ్ళపై దాడి చేసి వారి సంపదను దోచుకుంటుంటారు . అలాంటి వాతావరణంలో ఒక పల్లెటూరిలో పక్క పక్క ఇండ్లలో నివసించే ఇద్దరు కుమ్మరి వాళ్ళు తమ భార్య మాటలు చెవిసెట్టకుండా అత్యాశకు పోయి తమ జీవితాలను నాశనం చేసుకుంటారు. గెంజిరో అనే ఒక కమ్మరి తాను చేసిన కుండల నూ, పింగాణీ పాత్రలను దగ్గరే వున్న పట్టణంలో అధిక ధరకు అమ్మి బాగా సొమ్ము చేసుకుందామని తన భార్య బిడ్డలతో బయల్దేరుతాడూ. మార్గమధ్యంలో బందిపోట్లు దోపిడీ చేస్తారన్న భయంతో భార్య బిడ్డలను ఇంటికి తిరిగివెళ్ళమంటాడు. అతని భార్య మియూగి అత్యాశకు పోయి ప్రాణాల మీదకు తెచ్చుకోకుండా వున్నదాంట్లో స్థిరంగా జీవిద్దాం అని ఎంత బ్రతిమిలాడినా ఆమె మాటను లెక్క

చెయ్యకుండా త్వరలోనే చాలా డబ్బు సంపాదించి ఇంటికి తిరిగి వస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోతాడు. అతనితోపాటే తోబీ అనే మరో కమ్మరి మరియు అతని భార్య కూడా వుంటారు. గెంజరోది డబ్బు పిచ్చయితే తోబీది మరో రకమైన పిచ్చి. ఎప్పటికైనా సమురాయ్ అవ్వాలని కలలు కంటుంటాడు. పట్టణంలో కుండలు పింగాణీ పాత్రలమ్మగా వచ్చిన డబ్బులతో ఆయుధాలు, సైనిక వస్త్రాలు కొనుక్కుని అక్కడ్నుంచి ఉడాయిస్తాడు. లేని పోని వ్యామోహాలతో జీవితాన్ని నరకం చేసుకోవద్దని అతని భార్య ఒహోమా చెప్పిన మాటలు అతని మీద ఏమాత్రం పనిచేయవు.

కుండలు, పింగాణీ పాత్రలు అమ్మి గెంజరో బాగానే సొమ్ము చేసుకుంటాడు. ఆ డబ్బు తీసుకుని ఇంటికి బయల్దేరుదామనుకునే సమయానికి అతనికి ఒక అందమైన యువతితో పరిచయం అవుతుంది. ఆమె అందం అతన్ని మత్తెక్కిస్తుంది. దాంతో తన కుటుంబాన్ని మరచి ఆమెతో పరిచయం పెంచుకుని ఊరవతల వున్న ఆమె భవనానికి తరలివెల్తాడు. గెంజరోపై ఆ యువతి చూపిన మితిమీరిన ప్రేమ పెళ్ళిదాకా దారితీస్తుంది. ఇలాంటి సమయంలోనే అతన్ని ఆదుకుంటాడో సాధువు. అతను సానిహిత్యంగా మెలుగుతున్న ఆయువతి మానవమాత్రురాలు కాదని, తీరని కోరికలతో భూమిపై సంచరిస్తున్న ఒక ఆత్మ అత్ని తెలుసుకుంటాడు గెంజరో. చేసిన తప్పు తెలుసుకుని అక్కడనుంచి ఇంటి వైపు బయల్దేరుతాడు. కానీ అప్పటికే జరగరాని ఘోరం జరిగిపోయిందని గెంజరో తెలుసుకోలేకపోతాడు; తమ ప్రయాణం మధ్యలోనే ముగించి ఇంటివైపు బయల్దేరిన అతని భార్యా బిడ్డలను మార్గ మధ్యంలో సైనికులు ఆమె దగ్గర వున్న తిండికోసం దాడి చేస్తారు. ఆ ఘటనలో మియాగీ ఒక సైనికుడి కత్తిపోటుకి బలవుతుంది.

మరోవైపు తోబీ ఎలాగో కష్టాలు పడి చివరికి సమురాయ్ కావాలనే స్వప్నాన్ని నిజం చేసుకుంటాడు. అతను సాధించిన పేరు ప్రతిష్టలు తన భార్యకు తెలియచేయాలనే ఉద్దేశంతో తన బలగంతో కలిసి బయల్దేరుతాడు. మార్గమధ్యంలో విందు పొందు కొరకై ఒక వేశ్యా గ్రహంలోనికి చేరుతాడు తోబీ. తన భార్య తను సాధించిన ఘనత చూసి ఎంతటి ఆనందం పొందుతుందో అన్న ఆలోచనల్లో మునిగిపోయిన తోబీ అదే వేశ్యాగ్రహంలో ఎదురైన తన భార్యను చూసి ధిగ్భ్రాంతి చెందుతాడు. తను చేసిన తప్పు గ్రహించి తన సమురాయ్ కలలకు స్వస్తి చెప్పి ఆమెతో కలిసి వారి వూరివైపు బయల్దేరుతాడు.

కథా పరంగా మనకీ ఇలాంటి కథలు ఎన్నో వున్నప్పటికీ ఈ సినిమాలో ఎన్నో ప్రత్యేకతలు వున్నాయి కాబట్టి ఈ సినిమా ఎన్నో అంతర్జాతీయ చిత్రోత్సవాల్లో అవార్డులు సాధించింది. నేటికీ సినిమా ప్రపంచంలోని అత్యుత్తమ సినిమాల్లో ఒకటిగా పరిగణించబడుతోంది.

పాత బ్లాక్-వైట్ సినిమా కదా అని ఈ సినిమాని తీసి పారెయ్యడం తగదు. 50 ఏండ్లకు పూర్వం నిర్మించిన ఈ సినిమాలో నేటికీ తెలుస్కోదగ్గ, నేర్చుకోదగ్గ అంశాలు ఎన్నో వున్నాయి. ముందుగా ఈ సినిమా కథాంశం విషయానికొస్తే ఈ సినిమా మూడు లఘు కథ ల అధారంగా రూపొందించబడింది. ఉగెత్సు: వెన్నల్లో వర్షం కథలు, అనే 17 వ శతాబ్దపు కథసంపుటంలోని రెండు కథలు మరియు Guy de Maupassant రచించిన ఒక కథలను కలిపి ఈ సినిమా స్క్రీన్ ప్లే రచించడం జరిగింది. Parallel Narrative, Mutiple Narratives

అనే ప్రక్రియలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఇప్పుడిప్పుడే ఊపందుకుంటున్నా యాభై ఏండ్ల క్రితమే చలనచిత్ర కథనం లో వివిధ ప్రయోగాలు చేసిన ఘనత జపనీయులకే దక్కుతుంది. కథలు కొరవడినాయనుకుంటూన్న ఈ రోజుల్లో మనకి ఎన్నో లఘు కథలు వున్నాయని మర్చిపోకుండా, వాటిని సరైన రీతిలో ఉపయోగించి కొత్త కథనాల్ని సృష్టించవచ్చని ఉగెత్తు సినిమా చూడడం ద్వారా తెలుసుకోవచ్చు. అలాగే మిజోగుచి మిగిలిన అన్ని సినిమాలలోలానే ఈ సినిమాలో కూడా కెమెరా అనవసరమైన కదలికలు కలిగివుండదు. ఈ సినిమా చూస్తున్నంతసేపు మనమే ఆయా సన్నివేశం జరిగే సమయంలో దగ్గరుండి పరిశీలిస్తున్నట్టుగా వుంటుంది. ఈ సినిమాలో కూడా మిజోగుచి ఎప్పటిలానే జపనీయుల చరిత్రలో స్త్రీలు అనుభవించిన కష్ట నష్టాలను చూపిస్తూ స్త్రీవాదానికి తన మద్దతు పలుకుతారు.

సినిమాటోగ్రఫీ, ఎడిటింగ్, సంగీతం లాంటి అన్ని సాంకేతిక అంశాలతోపాటు, మేలైన నటనతో ఈ సినిమా ఉత్తమ సినిమాకి మంచి ఉదాహరణ. చాలా కాలంగా మిజోగుచి సినిమాలు చూసే అవకాశం దొరకడం చాలా కష్టంగా వుండేది. గత రెండేళ్ళలో విడుదలయిన DVD లు ఇప్పుడు మార్కెట్లో లభ్యమవుతున్న కారణంగా ఇప్పుడు ఈ సినిమా చూడాలనుకునే వాళ్ళు సులభంగానే చూడవచ్చు. అవకాశం దొరికితే తప్పక చూడవల్సిన సినిమాలలో ఇది ఒకటి.

Life of Oharu - సినిమా సమీక్ష

Posted: Jan 22nd, 08 by వెంకట్

సినిమా: Life of Oharu

దర్శకత్వం: కెంజి మిజోగుచి

దేశం: జపాన్

సంవత్సరం: 1952

అవార్డులు: Silver Lion (వెనిస్ చలన చిత్రోత్సవం).

జపనీస్ సినిమాకు త్రిమూర్తుల్లాంటి వారిలో ఒకరయిన కెంజి మిజోగుచి ని ప్రపంచానికి పరిచయం చేసిన సినిమా ఇది. 1952 లో వెనిస్ చలనచిత్రోత్సవంలో silver lion అవార్డు సాధించిన ఈ సినిమా

ప్రపంచంలోని ఎందరో దర్శకులకు ఆదర్శంగా నిలిచింది. ప్రముఖ ఫ్రెంచ్ దర్శకుడు Godard ఈ సినిమాను 12 సార్లు చూసారట. అంతే కాదు తన సినిమాలకు ఈ సినిమా ఎంతో ప్రేరణ కలిగించిందని కూడా అంటారు.

పదిహేడవ శతాబ్దం రోజుల్లోని జపానులో ఓహారూ అనే యువతి జీవిత కథే ఈ సినిమా.

తండ్రి సమురాయ్ కావడంతో అంత:పురంలో హాయిగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్న ఒహరూ, తక్కువ కులం వాడితో పేమలో పడ్డ నేరానికి తన కుటుంబంతో పాటు వెలివేయబడుతుంది. అక్కడ మొదలయినా ఆమె కష్టాలు ఒక దాని తర్వాత ఒకటిగా ఆమెను సంఘంలో అట్టడుగు స్థాయికి చేరుస్తాయి.

ఊరి నుంచి వెలివేయబడి దూరంగా ఎక్కడో జీవిస్తున్న ఒహరూ అనుకోని పరిస్థితుల్లో పిల్లలు లేని ఒక రాజుకి వారసుడిని పుట్టించే పనిలో అంత:పురానికి చేరుకుంటుంది. అక్కడ చేరిన మొదటి రోజునుండే రాజు భార్యనుండి ఎంతో అవమానాన్ని ఎదుర్కుంటుంది. 9 నెలల తర్వాత ఆ రాజుకి వారసుడి నందించగానే అక్కడనుంచి తరిమివేయబడుతుంది. తన కూతురు రాజస్థానంలో వుండగా తనకిక భయమేల అనుకున్న తండ్రి చేసిన అప్పులు ఆమెను ఒక వేశ్యా గృహానికి అమ్మేసేలా చేస్తాయి. అక్కడ కూడా ఆమెకు కష్టాలే. డబ్బుతో ఎవరైనా కొనొచ్చనుక్కే ఒక వ్యక్తికి లొంగక పోవడంతో అక్కడుంచి ఇంటికి తిరుగుముఖం పడుతుంది. అక్కడుంచి ఒకరింట్లో పని మనిషిగా కొన్నాళ్ళు పని చేసి తిరస్కరింపబడుతుంది. ఒక కష్టం తర్వాత మరొకటి ఎదురవుతున్న పరిస్థితుల్లో ఆమెను మెచ్చిన ఒక నిజాయితీ గల యువకుడు ఆమెను పెళ్ళాడడంతో ఆమె కష్టాలు కొన్నాళ్ళు తీరాయనిపించినా ఇంతలో అనుకోకుండా ఒహరూ భర్త మరణించడంతో కథ మళ్ళీ మొదటికొస్తుంది. చేసేదేమీ లేక భగవంతుని సేవలో జీవితం గడిపేయాలనుకునే రోజుల్లో అక్కడ జరిగిన ఒక సంఘటన ఆమెకు అక్కడ కూడా స్థానం లేకుండా చేస్తుంది. చివరకు కొందరి వేశ్యల సహకారంతో తనూ వేశ్యగా మారుతుంది.

కథాపరంగా అత్యంత విషాదకరమైన సన్నివేశాలు ఈ సినిమాలో వుంటాయి. ఈ సినిమాలో జరిగినన్ని కష్టాలు నిజంగా ఎవరిజీవితంలోనైనా సంభవిస్తాయా? అనిపిస్తుంది. కానీ ఈ సినిమా ఏ ఒక్క స్త్రీకథగానో చూడడం కంటే జపనీస్ మహిళలు సంఘం సృష్టించిన పరిస్థితుల ద్వారా అనుభవించిన కష్టాలను ఈ సినిమా ద్వారా చూడవచ్చు.

ప్రపంచంలో సమాజంలో స్త్రీల యొక్క స్థానాన్ని తెలియబరుస్తూ, వారి సమస్యలపై ధృష్టి కేంద్రీకరిస్తూ చాలానే సినిమాలు వచ్చాయి. మన దేశంలో కూడా రిత్విక్ ఘాతక్ తన సినిమా మేఘాదాకా తారా సినిమాలో ఒక దిగువ మధ్య తరగతి కుటుంబంలోని స్త్రీపడే బాధలను ఎంతో హృద్యంగా చిత్రీకరించారు. అయితే ఇలాంటి సినిమాలన్నింటిలో 'Life of Oharu' కి వున్న ప్రత్యేకత వేరు.

కెంజీ మొజొగుచి సాధారణంగానే స్త్రీసానుభూతిపరుడు, అందుకు అతని జీవితంలో జరిగిన కొన్ని విషాద ఘట్టాలే కారణం. అందుకే దాదాపు అన్ని సినిమాల్లోనూ (నేను చూసిన) మగవాడు తప్పుచేస్తే అందుకు కారణాలు అతని దుర్గుణాల గానూ, ఆడవాళ్ళు తప్పుచేస్తే అందుకు సంఘం సృష్టించిన పరిస్థితులు వుంటాయి. కెంజీ మొజొగుచి సినిమాల్లో మరో ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, ఆయన సినిమాలు ఒకప్పటి జపాను సాంఘిక పరిస్థితులను వెలికి తీసే ఒక డాక్యుమెంట్ లా వుంటాయి తప్ప, హితబోధ చేస్తున్నట్టుగానో, నైతిక ధార్మిక సూత్రాలను వళ్ళిస్తున్నట్టుగానో వుండవు. ఆయన సినిమాల్లోని ఆ నిజాయితీ వల్లనే ఇప్పటికీ ఆ సినిమాలకు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఇప్పటికీ ఎంతో ఆదరణ లభిస్తుంది.

12 వ కేరళ చలనచిత్రోత్సవం

Posted: Dec 6th, 07 by వెంకట్

కేరళ ప్రభుత్వం యొక్క సాంస్కృతిక శాఖ చే నిర్వహించ బడే పన్నెండవ కేరళ చలన చిత్రోత్సవం ఈ సంవత్సరం డిశెంబరు 7 నుంచి 14 వరకూ జరగనుంది. తిరువనంత పురంలో జరిగే ఈ ఉత్సవంలో గత సంవత్సర కాలంలో ప్రపంచ దేశాల్లో నిర్మించబడిన అత్యుత్తమ చిత్రాలెన్నింటినో ఇక్కడ ప్రదర్శిస్తారు.

ప్రముఖ ఇరానియన్ దర్శకుడైన Mohesen Makhmalbaf కుమార్తె Hana Makhmalbaf రూపొందించిన Budhdha Collapsed Out of Shame చిత్ర ప్రదర్శనతో ఈ చిత్రోత్సవం ఆరంభమవుతుంది. ప్రపంచ దేశాల సినిమాలే కాకుండా భారత దేశానికి చెందిన ఎన్నో మంచి సినిమాలు కూడా ఇక్కడ ప్రదర్శించబడతాయి. ఈ చలన చిత్రోత్సవంలో ప్రదర్శింపబడుతున్న భారతీయ చిత్రాల వివరాలు:

- **Gandhi, My father**-Dir. Feroze Khan
- **Manorama-Six Feet under**-Dir. Navdeep Singh
- **Restaurant**-Dir. Sachin Kundalkar
- **Zero Zone/Shoonya**-Dir. Arindam Mitra
- **68 pages**-Dir. Sridhar Rangayan
- **Staying Alive**-Dir. Anant Mahadevan
- **Doosra/Doosra**-Dir. Anand Subramaniam

ఇక్కడ ప్రదర్శించే సినిమాల పూర్తి వివరాల కొరకై ఇక్కడ (<http://www.iffk.keralafilm.com/>) చూడండి.

12 వ అంతర్జాతీయ కేరళ చలన చిత్రోత్సవం -విజేతలు

Posted: Dec 16th, 07 by వెంకట్

ఈ రోజు ముగిసిన 12 వ అంతర్జాతీయ కేరళ చలన చిత్రోత్సవాల్లో విజేతలుగా నిలిచిన దర్శకులు మరియు చిత్రాల వివరాలు:

ఉత్తమ చలన చిత్రం(మలయాళీ):

Ore Kadal/The sea within - R శ్యామప్రసాద్ దర్శకత్వం వహించిన ఈ సినిమా ప్రముఖ బెంగాళీ రచయిత సునీల్ గంగోపాధ్యాయ్ రచించిన 'హిరక్ దీప్తి' అనే నవల ఆధారంగా రూపొందించబడింది. ఈయన నవలల ఆధారంగానే గతంలో సత్యజిత్ రే రూపొందించిన ప్రతిధ్వంది,

అరణ్యార్ దిన్ రాత్ సినిమాలు కూడా గంగోపాధ్యాయ్ రచనల ఆధారంగానే రూపొందించబడ్డాయి.

మమ్ముట్టి, మీరా జాస్మిన్ ఈ చిత్రంలో నటించారు.ఈ అవార్డుతో పాటు అంతర్జాతీయ సినీ విమర్శకుల సంఘం అందించే ఉత్తమ మలయాళీ చలన చిత్రం అవార్డు కూడా అందుకోవడం విశేషం.

ఉత్తమ చలన చిత్రం(ఆసియా):

Getting Home - చైసీన్ దర్శకుడు Zhang Yang దర్శకత్వం వహించిన ఈ సినిమా పని కోసం వలస వెళ్ళిన ఒక కార్మికుడు అక్కడ మృతి చెందడంతో అతని స్నేహితుడు మృతదేహాన్ని తీసుకుని వారి స్వంత గ్రామం చేరుకునే అగవాట్ల ఆధారంగా హాస్యభరితంగా రూపొందించబడింది.

FIPRESCI ఉత్తమచలనచిత్రం :

Sleepwalking Land - Teresa Prata దర్శకత్వం వహించిన ఈ సినిమా మొజాంబిక్ దేశంలోని సివిల్ వార్ నేపథ్యంలో నడుస్తుంది.

స్పెషల్ జ్యూరీ అవార్డు:

Bliss - టర్కీ కి చెందిన Abdullah Oguz దర్శకత్వం వహించిన ఈ సినిమా మానభంగం చేయబడ్డ ఒక యువతి కథ గా మొదలవుతుంది. ఆచారం ప్రకారం ఆయువతి ని చంపడమే మంచిదని నిర్ణయించుకున్న అక్కడి పెద్దలు ఆమెను చంపే పనిని ఒక యువకునికి అప్పగిస్తారు. చివరి నిమిషంలో మనసు మార్చుకున్న ఆయువకుడు ఆమెతో కలిసి ఊరినుంచి పారిపోతాడు. వారికి ఇర్ఫాన్ అనే మరో వ్యక్తి పరిచయం అవుతాడు. వారి ముగ్గురి కథే Bliss.

స్వర్ణ చకోరం:

ప్రతియేటా కేరళ చలన చిత్రోత్సాహ్లో ప్రదర్శించిన అత్యుత్తమ చిత్రానికి గానూ అందించే ప్రతిష్టాత్మక స్వర్ణ చకోరం అవార్డు ఈ సారి XXY మరియు 10+4 సినిమాలు పంచుకున్నాయి. ఈ రెండు సినిమాల దర్శకులకు రజత చకోరం అవార్డు కూడా అందచేసారు.

ముంబాయ్ చలన చిత్రోత్సవానికి ఎన్నికైన సిరా

Posted: Dec 16th, 07 by వెంకట్

గత సంవత్సరం ప్రముఖ తెలుగు నటుడు, రచయిత అయిన తనికెళ్ళ భరణి రూపొందించిన ప్రయోగాత్మక సినిమా సిరా/Ink సినిమా జనవరిలో జరగనున్న ముంబాయ్ చలన చిత్రోత్సవాలకు ఎంపికయింది. ఈ సందర్భంగా మాట్లాడుతూ తనికెళ్ళ భరణి తన సినిమా ఈ చిత్రోత్సవాలకు ఎంపిక కావడం ఎంతో ఆనందం గా వుందని వ్యాఖ్యానించారు.

గతంలో హైదరాబాదు చలన చిత్రోత్సవంలో స్పెషల్ జ్యూరీ అవార్డు సాధించిన ఈ సినిమా తెలుగులో వచ్చిన మొట్టమొదటి ప్రయోగాత్మక సినిమాగా చెప్పుకోవచ్చు. Luis Bunuel, Salvador Dali లు రూపొందించిన సర్రియల్ సినిమాల ద్వారా ప్రేరణ చెంది ఒక కవి ఉగ్రవా దం పై జరిపే పోరును ఈ చిత్రంలో వైవిధ్యంగా చిత్రీకరించారు భరణి గారు.

ఈ చిత్రం అందించిన విజయంతో రాబోయే ఆరునెలల్లో మరో చలన చిత్రం రూపొందించే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు తనికెళ్ళ భరణి. సిరా చిత్రం లాగే ఈ కొత్త సినిమా కూడా ఆయనకూ, తెలుగు సినిమాకూ మరిన్ని పేరు ప్రతిష్టలు తేగలవని ఆశిద్దాం.

5 వ చెన్నై అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవం

Posted: Dec 14th, 07 by వెంకట్

Indo Cine Appreciation Foundation అనే ఫిల్మ్ సొసైటీ వారిచే నిర్వహించబడుతున్న ఐదవ అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవం ఈ రోజు చెన్నై లో మొదలు కానుంది. ఈ ఏడాది అత్యుత్తమ Foreign Language విభాగంలో ఆస్కార్ అవార్డు పొందిన The Lives of Others సినిమాతో ఈ వేడుక ప్రారంభం కానుంది.

ఈ వేడుకలో 30కి పైగా దేశాలనుంచి సేకరించిన 125 సినిమాలు సినీ ప్రేమికులను ఎంతగానో ఆకట్టుకుంటాయి. ఇప్పటికే ఎన్నో చలన చిత్రోత్సవాల్లో ప్రదర్శింపబడి, అవార్డులు సాధించి ప్రఖ్యాతి గాంచిన సినిమాలైన Vanaja, Ploy, 4 Months, 3 weeks, 2 days, Sankara, California

Dreamin',In the name of God,Ore kadal, Naalu Pennungal లాంటి చిత్రాలను మొదటి సారిగా వీక్షించే అవకాశం చెన్నై ప్రేక్షకులకు ఈ చిత్రోత్సవం ద్వారా కలుగుతుంది.

ప్రపంచ దేశ సినిమాలతో పాటు గత సంవత్సరం రోజుల్లో విడుదలయిన అత్యుత్తమ భారతీయ సినీ నిమాలు సైతం ఈ వేడుకలో తిలకించవచ్చు.ఇక్కడ ప్రదర్శించే సినిమా పూర్తి లిస్టు కోసం ఇక్కడ (<http://www.chennaifilmfest.org/filmlist.htm>)చూడండి. ఏయే సినిమాలు ఎప్పుడెప్పుడు ఎక్కడెక్కడ ప్రదర్శింప బడుతున్నాయో ఇక్కడ (http://www.chennaifilmfest.org/film_schedule.html)తెలుసుకోవచ్చు.

ఈ వేడుకలో పాలుపంచుకోవలన్నా, లేదా Indo Cine Appreciation Foundation వారు ఏడాది పొడుగునా ప్రదర్శించే సినిమాలను వీక్షించాలన్నా సభ్యత్వం తప్పనిసరి. కేవలం 500 ల రూపాయల వ్యయంతో సంవత్సరం మొత్తంలో దాదాపు 100 కి పైగా సినిమాలను చూసే అవకాశం కొరకు ఇక్కడ (<http://www.chennaifilmfest.org/register.htm>) చూడండి.

ఒక ఫిల్మ్ సొసైటీ చే అంతర్జాతీయ స్థాయిలో చలన చిత్రోత్సవం నిర్వహిస్తున్న Indo Cine Appreciation Foundation మిగిలిన ఫిల్మ్ సొసైటీలకు మార్గదర్శకమవుతుందనడంలో సందేహం లేదు. పోయిన సంవత్సరం నుంచి మొదలయిన హైదరాబాదు అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవం, త్వరలో జరగబోయే ముంబాయి చలన చిత్రోత్సవాలు కూడా ఫిల్మ్ సొసైటీ ల చే నిర్వహింపబడుతున్న విషయం ఇక్కడ గమనార్హం.

రెండవ హైదరాబాదు అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవం

Posted: Jan 1st, 08 by వెంకట్

కొత్త సంవత్సరం ఎలా మొదలయిందో లేదో హైదరాబాదు సినీ అభిమానులకు పెద్ద పండగే మొదలవ్వబోతుంది. హైదరాబాదు అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవం ఇంకోరెండు రోజుల్లో మొదలవబోతుందన్న సంగతి తెలిసేవుంటుంది. 2006 లో హైదరాబాదు ఫిల్మ్ క్లబ్ వారు పూనుకుని నిర్వహించిన ఈ చిత్రోత్సవం ఈ కొత్త సంవత్సరంలో కాస్త ముందుగానే నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ సంవత్సరానికి ఇది ప్రపంచంలో మొట్టమొదటి అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవం కాబోలు!

దాదాపు నలభై దేశాలకు చెందిన 150 సినిమాలు ఈ చిత్రోత్సవంలో ప్రదర్శింపబడనున్నాయి. వారం రోజుల్లో 150 సినిమాలు చూడడం ఎవ్వరికీ

సాధ్యం కాదు కానీ వీలయినన్ని మంచి సినిమాలు ఇక్కడ చూసే అవకాశం దక్కుతుంది. ఈ సంవత్సరం ప్రముఖ కొరియన్ సినిమా దర్శకుడు Im Kwon-taek రూపొందించిన 8 సినిమాలు retrospective విభాగంలో ప్రదర్శింపబడనున్నాయి. ఆ సినిమాల గురించిన పూరి వివరాలు ఇక్కడ(<http://chennaionline.com/Film/filmfest/Dec07/12film27.asp>) చదివితెలుసుకోవచ్చు.

అలాగే ప్రతి సంవత్సరం ఒక్కో దేశానికి సంబంధించిన సినిమాలపై దృష్టి కేంద్రీకరిస్తూ focus విభాగంలో ఈ సారి హంగరీ దేశం సినిమాలు ప్రదర్శించనున్నారు. ఈ విభాగంలో ప్రదర్శిస్తున్న సినిమాలు ఇవే:

- Porcelain Doll
- Dealer
- Hukkle
- Temptations
- Vagabond

మనకు పెద్దగా తెలియని హంగరీ దేశం నుంచి సినిమాలు ప్రదర్శించడం బాగానే వుంది కానీ, ఆ దేశానికి చెందిన అత్యంత ముఖ్యమైన దర్శకుల్లో ఒకరయిన Bela Tarr సినిమా ఒక్కటి కూడా ఈ ప్రదర్శనలో చోటు చేసుకోకపోవడం పెద్ద వెలితే!

ఇవికాకుండా ఇక్కడ ప్రదర్శించే ఎన్నో సినిమాలు ఇదివరకే వివిధ చిత్రోత్సవాల్లో ప్రదర్శించబడి అవార్డులు సైతం గెలుచుకున్నాయి. ఈ చిత్రోత్సవంలో మీరు పాల్గొంటున్నట్లయితే ఈ క్రింది పేర్కొన్న సినిమాలు మాత్రం మిస్సవ్వకండి.

- Donkey in Lahore
- 4 Months, 3 Weeks and 2 Days
- Aria
- Ore Kadal
- Naalu Pennungal

అలాగే ఈ చిత్రోత్సవం హాజరయ్యే ప్రతి ఒక్కరూ మిస్ కాకుండా చూడాల్సిన సినిమాలు మూడు వున్నాయి. అవి మృణాళ్ సేన్ దర్శకత్వం వహించిన భువన్ సోమే, Antonioni దర్శకత్వం వహించిన Red Desert మరియు Ingmar Bergman దర్శకత్వంలో వచ్చిన The Face. 2007 లో మరణించిన KK Mahajan (భువన్ సోమే సినిమాటోగ్రాఫర్), ప్రఖ్యాత ఇటాలియన్ సినిమా దర్శకుడు Antonioni, మరియు స్విడెన్ కి చెందిన Ingmar Bergman లకు శ్రద్ధాంజలి ఘటిస్తూ ఈ సినిమాలు ప్రదర్శింపబడనున్నాయి. Red Desert, Bhuvan Some సినిమాలు ఫర్వాలేదు కానీ, The face (ఇదే సినిమా The Magician కూడా పిలవబడుతుంది) కంటే ఎన్నోమంచి సినిమాలు Bergman రూపొందించారు. వాటిలో ఏదైనా సినిమా ప్రదర్శిస్తే బావుండేదేమో!

ఇవే కాకుండా ఇంకా ఎన్నో మంచి సినిమాలు ఇక్కడ ప్రదర్శింపబడుతాయి. ఇక్కడ ప్రదర్శించే సినిమా పూర్తి వివరాలు ఇక్కడ (http://hiff.co.in/list_films.htm) నుంచి పొందవచ్చు . రెండవ హైదరాబాదు అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవం గురించి మరిన్ని వార్తలు, సమీక్షలు, విశేషాల కొరకై నవతరంగం కి తిరిగిరండి.

రెండు చిత్రోత్సవాలు

Posted: Jan 11th, 08 by మంజుల

Bay Area లో ఉండడం వల్ల చాలా లాభాలు ఉన్నాయి. సంగీతం, hiking, సినిమాలు, రకరకాల వంటకాలు, అందులో కొన్ని.

ఇక్కడ జనాలకి సినిమాలు అందులోనూ foreign films and independent films అంటే మరీ మక్కువ. అందుకే ఎప్పుడు ఏవో film festivals అవుతూ ఉంటాయి. ఈ నెలలో రెండు festivals ఉన్నాయి.

మొదటిది Berlin and Beyond. దీంట్లో Germany, Austria ఇంకా Switzerland సినిమాలు ప్రదర్శిస్తున్నారు. చాల మటుకు కొత్త సినిమాలే అయినా కొన్ని పాతవి కూడా ఉన్నాయి. నెను ఇంతకు ముందు 2 German సినిమాలే చూసాను. అవి Das Boot, Lives of Others. నేను ఈ festival లో ఏ సినిమాలు చూడాలో ఇంక నిర్ణయించుకోలేదు. ఇప్పుడూ కూర్చుని ఈ చిత్రాల synopsis చదివి నిర్ణయించుకోవాలి. List link ఇది http://www.berlinandbeyond.com/pages/directors_all.html. మీరు ఏదయినా recommend చేస్తే చూడడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

ఇక రెండవది Noir City. Hollywood Noir Films దీంట్లో ప్రదర్శిస్తున్నారు. మొత్తం ఇరవై సినిమాలు. దీనిలో చిత్రాలు, నా convenience ని బట్టి చూడడమే. మీరు ఒకవేళ Bay Area లో ఉంటే తప్పకుండా చూడండి.

ఆఖరి ముక్క, San Francisco Castro Theatre లో సినిమా చూసే experience ఏ వేరు. ఇది చాలా పాత theatre. చాలా పెద్దది కూడాను. తొటి చలన చిత్రాభిమానులతో కూర్చుని సినిమా చూస్తే వచ్చే అనందం, ఇంక దేంట్లో ఉంటుంది?

ఇది మొట్ట మొత్తం దీని Telugu blog. ఏమయినా suggestions ఉంటే ఇవ్వగలరు.

చిత్రోత్సవం స్థూలదృష్టి

Posted: Jan 14th, 08 by రాకేశ్వర రావు

నేను హైదరాబాదు చలనచిత్రోత్సవానికి వెళ్లాను. అందరూ ఎలావుంది ఉత్సవం అని అడుగుతూంటారు. ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే చాలా చాలా బాగుంది. పది రోజుల కాళీ చూసుకొని, వెయ్యి కీమీలు వెళ్లి చూసిన ఫలితం దక్కింది. మీకు ఎప్పుడైనా ఇలాంటి అవకాశం వస్తే తప్పక చూడండి. హైదరాబాదులో ఇంత మంచి సినిమాలు ఇంత మంచి థియేటరుల్లో ఆడతాయా అని అబ్బురపోతారు.

ఐదు వందల రూపాయల పాసుకీ, అక్కడ ముప్పై ఐదు ఆటలలో వేస్తున్న నూటయ్యైసినిమాలు ఎన్నైనా చూడవచ్చు. నేను నా మఱికి ఆ ముప్పై ఐదు ఆటలలో ఇఱవయ్యైక్క సినిమాలూ ఒక లఘుచిత్రం రెండు డాక్యుమెంటరీలూ చూసాను. ఇక చిత్రోత్సవం ఒక అద్భుతమైన అనుభూతి. అది ముగిసి నాలుగు రోజులై నాలుగు వూళ్లు వెళ్లిన పిదప కూడా దాని ప్రభావం ఇంకా నాపై వుంది. అన్ని సినిమా సంబంధించి మఱియు ఇతర అనుభవాలను ఒక్కటొక్కటి ఇక్కడ మీతో పంచుకోవాలి. కా ని అక్కడ మొదలు పెట్టాలో అర్థంకావట్లేదు. అక్కడో చోట మొదలు పెట్టాలి కాబట్టి ఇలా మీ కోసం నేను చూసిన సినిమాల జాబితా ఇక్కడ ఇస్తాను. మీకు ఆంగ్ల లిపి చదవడం వచ్చని విశ్వసిస్తూ...

గురవారం జనవరి 3

Teeth of Love - చైసీసు - 2002

శుక్రవారం జనవరి 4

Surrogate Mother - కొరియను - 1992

Oneway ticket to Mombossa - ఫిన్నిష్టు - 2002

శనివారం జనవరి 5

The Face - స్వీడిషు - 1979

జాతింగా ఇత్యాది - అస్సామి - 2002

A Time for Drunken Horses - ఇరానియను - 2000

Not Here to be Loved - ఫ్రెంచి - 2002

ఆదివారం జనవరి 6

ఒరే కడల్ - మలయాళీ - 2002

Change of Address - ఫ్రెంచి - ౨౦౦౬

సీజాన్ మల్ట్ - మెక్సికను (స్పానిషు) - ౨౦౦౭

సోమవారం జనవరి ౭

సోప్యోంజె - కొరియను - ౧౯౯౩

Upswing - ఫిన్నిషు - ౨౦౦౩

Forgetting Cheyenne - ఫ్రెంచి - ౨౦౦౬

మంగళవారం జనవరి ౮

Echoes of Sunshine (Documentary) - అస్సామీ

వెష్ వెష్ - ఫ్రెంచి - ౨౦౦౨

Ice Cream, I Scream - టర్కిషు - ౨౦౦౬

వైవా కూబా - క్యూబను(స్పానిషు) - ౨౦౦౫

బుధవారం జనవరి ౯

Chunhyang - కొరియను - ౨౦౦౦

El Benny - క్యూబను(స్పానిషు) - ౨౦౦౬

Borrowed Bride - టర్కిషు - ౨౦౦౬

గురువారం జనవరి ౧౦

రాళ్లు (లఘు చిత్రం) - తెలుగు - ౨౦౦౭

Shifting Prophecy (documentary) - ఇంగ్లీషు

When you descend from Heaven - ఫ్రెంచి - ౨౦౦౩

Neighbourhood Cuba - క్యూబను(స్పానిషు) - ౨౦౦౫

దేశాల వారీగా చెప్పాలంటే

ఐదు ఫ్రెంచి సినిమాలు, మూడు క్యూబను ఒక మెక్సికను ఐన మొత్తం నాలుగు స్పానిషు సినిమాలు, మూడు కొరియను, రెండు టర్కిషు, రెండు ఫిన్నిషు, తలా ఒకటిగా స్వీడిషు, మలయాళీ, అస్సామీ, ఇరానియను.

చూసిన సినిమాలన్నిటి గురించి రొజువారీగా నవతరంగంలో వ్రాస్తాను. చూసిన చాలా మంచి సినిమాల గురించి ప్రత్యేకంగా వ్రాస్తాను. అలానే చలనచిత్రోత్సవ నిర్వాహణ గురించి కూడా టపాలు ఆశించగలరు.

హైదరాబాదు చలనచిత్రోత్సవ విజేతలు

Posted: Jan 15th, 08 by వెంకట్

రెండవ హైదరాబాదు చలనచిత్రోత్సవం ఈ నెల 3 నుండి పది వరకూ జరిగిన సంగతి తెలిసిందే. గతంలో కంటే ఎంతో వైభవంగా జరిగిన ఈ చలన చిత్రోత్సవం విజయవంతం కావడం రాబోయే రోజుల్లో తెలుగు ప్రేక్షకులు మరిన్ని ఉత్తమ చలన చిత్రాలు చూడగలిగే అవకాశం వుంది.

ఈ చిత్రోత్సవంలో వరుసగా రెండో సారి అవార్డు గెలుచుకున్న ప్రముఖ నటుడు, రచయిత తనికెళ్ళ భరణి గారికి నవతరంగం ద్వారా అభినందనలు.

అలాగే మిగిలిన విజేతలకూ నవతరంగం ద్వారా మా హృదయపూర్వక అభినందనలు.

జనవరి పదవ తేదీన ముగిసిన రెండవ అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవం లో అవార్డులు గెలుచుకున్న విజేతలు వివరాలు:

Non-Fiction (1-45 నిమిషాలు)

ఉత్తమ చలనచిత్రం

Anamika - Rajesh Touchriver

Reaching the unreachable...exploring the risky and showing reality in its truest form is what Anamika-The Nameless does on the issue of trafficking of women and children for the purposes of commercial sexual exploitation. Shot in various red light areas with actual testimonies of victims this documentary is a bold attempt to portray the murkier realities of the flesh trade market.

ఉత్తమ దర్శకుడు

Shifting Prophecy-Merajur Rehman Baruah

A film on the struggle of rural Muslim women in particular Sherifa Khanam to fight the sexist rulings of the conventional Jamaat (a group of Islamic male elders who decide on family issues of marriage, dowry, divorce etc) and patriarchal social order in Tamil Nadu.

For the last seven years Merajur Rahman Baruah has been involved in making documentaries and television programmes in various capacities on a plethora of issues ranging from art and sculptures, sexuality, issues on conflict, human rights and communalism to environmental issues. Many of the documentary films he was associated with have received wide appreciation and won many awards.

Non-Fiction (1-15 నిమిషాలు)

ఉత్తమ చలనచిత్రం

‘Juxtapose’ directed by Anindya Dey

ఉత్తమ దర్శకుడు

Blue Cross-Tanikella Bharani

Fiction(1-45 నిమిషాలు)

ఉత్తమ చలనచిత్రం

‘Ichhe Dana’ directed by Rwita Dutta

Ichche Dana revolves around two women, one named Dana (Amina Khan) who is Bengali and lives in a plush apartment in Kolkata and Aina (Ananya Kasaravalli), a rustic girl from a different state who worked as a labourer in rural Bengal but was killed by the villagers who labelled her a witch because when she became pregnant, she refused to abort the baby. Dana is a beautiful young girl who has lost her mother while very young and has a rich father who is too steeped in his affluence and his jet setting business to care about what is happening to his only child. Dana is a loner who lives in self-imposed isolation and is alienated from the mainstream so much so that she develops suicidal tendencies. In one such suicide attempt, a young man saves her life and urges her to keep on living, come what may. He nurtured dreams of going to the US and making it big. They have a brief relationship and Dana gets pregnant. But the man is no longer a part of her life by then. The film is an interaction between the live Dana and the dead Aina who suddenly surfaces in Dana’s life when the latter learns that she is pregnant, urging her, arguing with her, persuading her to continue with the pregnancy and become a mother. Will Dana keep the baby and find a new meaning in her life? Or will she, like her dead alter ego Aina, abort the child?

మరిన్ని విశేషాల కొరకు ఇక్కడ (<http://www.upperstall.com/Bengali/ichchedana.html>) చూడండి.

ఉత్తమ దర్శకుడు

‘Stones’ directed by Vema Giri

Fiction(1-15 నిమిషాలు)

ఉత్తమ చలనచిత్రం

‘Time Out’ directed by Deepak Rajgor

ఈ సినిమా గురించి మరిన్ని వివరాల కొరకు ఈ చిత్ర దర్శకుడు దీపక్ బ్లాగు ఇక్కడ

(<http://rajdeepcreations.blogspot.com/2007/12/why-time-out-film-is-made-friends-as-we.html>) చదవొచ్చు

ఉత్తమ దర్శకుడు

‘Voices of Tomorrow’ directed by Pratima Jaidev

జ్యూరీ అవార్డులు

Kachara-JenniferAlphonse

జ్యూరీచే మెచ్చుకోబడ్డ చిత్రాలు

పచ్చబొట్టు-లతా మోహన్

24 Times 7 - T Varghese

సినిమాలో విధ్వంసమవుతున్న సీమ సంస్కృతి పై ‘పొద్దు’లో వ్యాసం

Posted: Jan 22nd, 08 by రాకేశ్వర రావు

అంతర్జాల తెలుగు పత్రిక పొద్దుద్దుద్దులో రాయలసీమ వాసి అయిన విశ్వప్రసాద్ గారు, నేటి తెలుగు సినిమా కర్తలు రాయలసీమ సంస్కృతి పేరిట తెరకెక్కిస్తున్న హింసాఖాండనీ, జగుప్సాకరమైన సంభాషణలనీ విమర్శిస్తూ వ్యాసాన్ని వ్రాసారు.

“గ్రామ పార్టీల సమస్యపై కనీసం ‘సహానుభూతి’ కూడా లేని వాళ్లందరూ సీమ గ్రామపార్టీల కథలను రాసుకుని ఈ ప్రాంత సంస్కృతిని వక్రీకరించి సినిమాలు తీసి ఆంధ్రదేశమంతటా వెదజల్లడం సీమవాసులు చేసుకున్న దురదృష్టం... చిత్రసీమ ప్రముఖులు సీమకు చేస్తున్న తీరని ద్రోహం... నేరం...!”

పూర్తివ్యాసం ఇక్కడ. (<http://poddu.net/?p=454>)

కొత్త సినిమా సమీక్షలు

Posted: Jan 13th, 08 by వెంకట్

ఈ మధ్యనే విడుదలయిన హిందీ సినిమా 'తారే జమీన్ పర్ సినిమా' గురించి నాగరాజు గారు వివరణాత్మకంగా వ్రాసిన సమీక్ష “నేలకొరిగిన ఇంద్రధనుస్సు” ఆయన బ్లాగులో చదవండి(<http://canopusconsulting.com/salabanjhikalu/?p=57>).

“అమీర్ ఖాన్‌కి మంచి కథలు ఎన్నుకోవటం తెలుసు, సినిమాకి కావల్సిన సెట్టింగులూ, అందమైన సీన్లు తయారు చేసుకోవటం తెలుసు. కాని, సినిమా లాంటి ఒక అతి శక్తివంతమైన విశువల్ మీడియమ్‌ని ఎలా వాడుకోవాలో ఇంకా పట్టుబడినట్టుగా లేదు. అనవసరంగా చాలా సాగదీసాడు. ప్రేక్షకుల హృదయంలో చెరగని ముద్రపడేటట్టుగా చెప్పటానికి - పెద్ద పెద్ద డైలాగులూ, ఒకటే విషయాన్ని పది పదిహేను సార్లు రకరకాలుగా చూపనవసరం లేదు. ఒక గొప్ప డైరెక్టరు చాతుర్యమంతా - స్థలకాలాలని ఎంత పొదుపుగా వాడాడనే దానిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.”

పోయిన సంవత్సరం ఆఖర్లో విడుదలయ్యి, మంచి విజయం సాధించిన “అనసూయ” సినిమా తనకి ఎందుకు నచ్చిందో నవీన్ తన బ్లాగులో చెప్తున్నారు. వినండి(http://gsnaveen.wordpress.com/2008/01/07/anasuya_review/)

రవిబాబు నిన్ను ఈ విషయాల్లో శభాష్ అనకుండా ఉండలేకపోతున్నాను ...
1) అందర్లాగా హీరోయిన్‌ంటే అంగాంగ ప్రదర్శన చేస్తూ...మగాడంటే వీడే (హీరో)...వీడిని లైన్లో పెట్టడమే నా జీవితాశయం అని కాకుండా..హీరోయిన్‌ంటే కథకు నాయక అని...అమెకు మనసుతో పాటు వ్యక్తిత్వం ఉంటుందని చూపినందుకు.
2) కుర్ర ‘ప్రేమ’ కథలతో విసిగిపోయిన మాకు ఒక మంచి ధ్రుల్లరు అందించినందుకు.....

నక్షత్రాలు నేల మీద...మరో TZP సమీక్ష

Posted: Jan 15th, 08 by వెంకట్

నా మదిలో బ్లాగు రచయిత ప్రవీణ్ తన అభిమాన నటుడు నటించి దర్శకత్వం వహించిన 'తారే జమీన్ పర్ ' సినిమా గురించి ఇక్కడ(http://praveengarlapati.blogspot.com/2008/01/blog-post_15.html) రాస్తున్నారు..

“కొన్ని సినిమాలని టెక్నికాలిటీ దృష్టితో చూడలేము. టెక్నికల్లా ఇది వంద పర్సెంటు కరెక్టుగా లేదు అని మార్కులు వేయలేము. కొన్ని చోట్ల ఎసెన్సు గుర్తించడం ముఖ్యం. ఆ సినిమా తెచ్చిన ఆవేర్‌ఫెన్ ముఖ్యం. అనుభవించిన వారికి మాత్రం ఈ సినిమాలేని విషయాలు అర్థమవుతాయి.”

ఈ సినిమా సమీక్షే కాదు, ప్రవీణ్ బ్లాగులో 12 Angry Men, The breakfast Club సినిమాల సమీక్షలు కూడా వున్నాయి.

Postmen in the Mountains - చైనా

Posted: Jan 19th, 08 by ప్రసాద్ సామంతపూడి

వరల్డ్ సినిమాలలో నేను చూసిన వాటిల్లో నాకు మంచివి అనిపించినవి మీకు పరిచయం చేసే ప్రయత్నంలో ఉన్నాను. ఈ క్రింది చైనీస్ సినిమాతో ప్రారంభిస్తున్నాను.

Postmen in the Mountains - చైనా

(<http://sadulovesmovies.blogspot.com/2008/01/postmen-in-mountains.html>)

ముందు ముందు మరిన్ని మంచి చిత్రాల గురించి నవతరంగంలో వ్రాస్తాను.

జోధా అక్బర్

Posted: Jan 22nd, 08 by రాకేశ్వర రావు

భారి వ్యయాలతో జోధా అక్బర్ సినిమా వస్తున్న తరుణంలో, “దీప్తి ధార” బ్లాగరు చీమకుర్తి భాస్కర రావు గారు అక్బర్ జీవితం గురించి కొన్ని చారిత్రక ప్రశ్నలు మీ ముందుకు తెస్తున్నారు.

“అక్బర్ చరిత్రను పొందుపరిచిన అక్బర్నామా లో జోధాబాయి ప్రస్తావనే లేదని చరిత్రకారులు చెప్తున్నారు. అక్బర్, కచ్చవా వంశం, అంబర్ లోని, భార్ మల్ పుత్రిక హీరా కువారి ను వివాహం చేసుకున్నట్లుగా తెలుస్తుంది. అక్బర్ తన కొత్త మతం దిన్-ఎ-ఇలాహి ని ప్రకటించి, ఈమెకు మరియు జమాని (ప్రపంచానికి మేరి) అనే బిరుదు ఇచ్చాడు. హీరా కువారి ను వివాహమాడటం లో రాజనీతిజ్ఞత వుంది.”

పూర్తి టపా ఇక్కడ (http://deeptidhaara.blogspot.com/2008/01/blog-post_19.html)

చదవగలరు.